



**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 22 mars 2007 (26.3)
(OR. en)**

7665/07

**Interinstitutionellt ärende:
2005/0245 (COD)**

**EF 33
ECOFIN 128
CONSOM 23
CRIMORG 62
CODEC 262**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Rådet
Komm. förslag nr:	15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2000/12/EG och 2002/65/EG

För delegationerna bifogas texten till ordförandeskapets konsoliderade kompromiss.

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
om betaltjänster på den inre marknaden
och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2000/12/EG och 2002/65/EG

- (1) Det är avgörande för inrättandet av den inre marknaden att alla inre gränser i gemenskapen avlägsnas för att tillåta fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital. Därför är en väl fungerande inre marknad för betaltjänster mycket viktig. För närvarande utgör emellertid bristen på harmonisering inom detta område ett hinder för en fungerande sådan marknad.
- (2) För närvarande är medlemsstaternas marknader för betaltjänster separat organiserade enligt nationella modeller och de rättsliga ramarna för betaltjänster är splittrade mellan 27 nationella rättsliga system.
- (3) Flera gemenskapsrättsakter – Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG av den 27 januari 1997 om gränsöverskridande betalningar och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2560/2001 av den 19 december 2001 om gränsöverskridande betalningar i euro – har redan antagits på detta område utan att i tillräcklig grad ha kommit till rätta med denna situation, vilket också kan sägas om kommissionens rekommendation 87/598/EEG av den 8 december 1987 om en europeisk uppförandekod för elektroniska betalningar (förhållandet mellan finansiella institut, handlare och tjänsteföretag samt konsumenter), kommissionens rekommendation 88/590/EEG av den 17 november 1988 om betalningssystem, särskilt förhållandet mellan kortinnehavare och kortutgivare, och kommissionens rekommendation 97/489/EG av den 30 juli 1997 om transaktioner med hjälp av elektroniska betalningsmedel med tonvikt på förhållandet mellan utgivare och innehavare. Dessa åtgärder är emellertid fortfarande otillräckliga. Att nationella bestämmelser och ett ofullständigt gemenskapsregelverk existerar parallellt leder dessutom till osäkerhet och brist på rättslig säkerhet.

- (4) Det är därför viktigt att en modern och konsekvent rättslig ram för betaltjänster fastställs på gemenskapsnivå – oavsett om dessa tjänster är kompatibla eller inte med det system som härrör från finanssektorns initiativ för ett gemensamt eurobetalningsområde – och att denna är neutral och garanterar lika spelregler för samtliga betalningssystem, så att konsumenternas valfrihet upprätthålls, vilket bör innebära ett avsevärt steg framåt när det gäller kostnader för konsumenterna, säkerhet och effektivitet jämfört med befintliga nationella system.
- (5) Denna ram bör trygga samordning av nationella bestämmelser om tillsyns krav, marknadstillträde för nya betaltjänstleverantörer, informationskrav samt rättigheter och skyldigheter för betaltjänstanvändare. Bestämmelserna i förordning (EG) nr 2560/2001, som skapade en inre marknad för gränsöverskridande betalningar i euro, bör behållas inom denna rättsliga ram. Bestämmelserna i direktiv 97/5/EG och rekommendationerna i rekommendationerna 87/598/EEG, 88/590/EEG och 97/489/EG bör integreras i en enda bindande rättsakt.

- (6) Det är dock inte lämpligt att den rättsliga ramen är heltäckande. Dess tillämpning bör begränsas till leverantörer vilkas huvudsakliga verksamhet består i att tillhandahålla betaltjänster till betaltjänstanvändare. Regelverket bör inte heller tillämpas på tjänster där överföringen av medel från betalaren till betalningsmottagaren eller transport av dessa utförs enbart i sedlar och mynt eller där överföringen är baserad på checkar, växlar, skuldebrev eller andra instrument, kuponger eller kort vilka är dragna på en betaltjänstleverantör eller annan part i syfte att ställa medel till förfogande för betalningsmottagaren. Vidare bör en differentiering göras i fråga om de hjälpmedel som erbjuds av tele-, IT- eller nätoperatörer för att underlätta köp av digitala varor eller tjänster såsom ringsignaler, musik eller digitala tidningar vid sidan av traditionella rösttjänster och deras distribution till digital utrustning. Dessa varors eller tjänsters innehåll kan vara framställt antingen av en tredje part eller av operatören, som kan tillföra dem ett inneboende värde i form av åtkomst, distribution eller sökmöjligheter. I det sistnämnda fallet, när varorna eller tjänsterna distribueras av en av dessa operatörer eller, av tekniska skäl, av en tredje part och de endast kan användas med hjälp av digital utrustning som till exempel mobiltelefoner eller datorer, bör denna rättsliga ram inte tillämpas, eftersom operatörens verksamhet inte endast utgörs av betalningstransaktioner. Det är dock lämpligt att den tillämpas i de fall där operatören endast är verksam som en mellanhand som uteslutande sköter betalningen till en tredje partsleverantör.
- (6a) Betalningsförmedling är en enkel betaltjänst, som normalt grundas på att en betalare lämnar kontanter till en betaltjänstleverantör som förmedlar motsvarande belopp, till exempel via ett kommunikationsnät, till en betalningsmottagare eller en betaltjänstleverantör som agerar på betalningsmottagarens vägnar. I vissa medlemsstater erbjuds allmänheten en motsvarande tjänst av snabbköp, grossister och andra återförsäljare, vilken innebär att räkningar från allmännyttiga företag och andra återkommande hushållsräkningar kan betalas. Dessa räkningsbetalningstjänster bör behandlas som betalningsförmedling enligt definitionen i detta direktiv, såvida inte de behöriga myndigheterna anser att verksamheten faller under en annan betaltjänst i bilagan.

- (7) Det är nödvändigt att specificera de kategorier av betaltjänstleverantörer som lagligen får tillhandahålla dessa tjänster inom gemenskapen, dvs. kreditinstitut som tar emot insättningar från användare för att finansiera betalningstransaktioner, vilka även i fortsättningen bör omfattas av tillsynskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, institut för elektroniska pengar som ger ut elektroniska pengar för att finansiera betalningstransaktioner, vilka även i fortsättningen bör omfattas av tillsynskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG av den 18 september 2000 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, och de postgiroinstitut som har rätt till detta enligt nationell lagstiftning.
- (7a) I detta direktiv fastställs bestämmelser för utförande av betalningstransaktioner, där medlen är elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 1.3 b i direktiv 2000/46/EG. Utgivning av elektroniska pengar regleras dock inte genom detta direktiv, som inte heller innebär någon ändring av bestämmelserna om tillsyn av institut för elektroniska pengar enligt direktiv 2000/46/EG. Betalningsinstitut får därför inte ge ut elektroniska pengar.
- (8) För att avlägsna de rättsliga hindren för marknadstillträde är det nödvändigt att inrätta en enda auktorisation för alla betaltjänstleverantörer som inte tar emot insättningar eller ger ut elektroniska pengar. Det är därför lämpligt att införa en ny kategori av tjänsteleverantör, nedan kallad "betalningsinstitut", genom att föreskriva att fysiska och juridiska personer som faller utanför de befintliga kategorierna enligt stränga och heltäckande villkor får auktoriseras att tillhandahålla betaltjänster inom gemenskapen. Därigenom kommer samma villkor att gälla för sådana tjänster i hela gemenskapen.

- (9) Villkoren för beviljande och behållande av auktorisation som betalningsinstitut bör innefatta tillsynskrav som står i proportion till de operativa och finansiella risker som dessa institut ställs inför i sin verksamhet. Det finns här behov av ett sunt system för startkapital i kombination med löpande kapital, vilket i sinom tid skulle kunna utarbetas på ett mer sofistikerat sätt beroende på marknadens behov. På grund av mångfalden på området för betaltjänster tillåter direktivet olika metoder i kombination med ett visst utrymme för eget skön i tillsynen, så att det säkerställs att samma risker behandlas på samma sätt i fråga om alla betaltjänstleverantörer. Kraven på betalningsinstituten bör avspegla det faktum att dessa ägnar sig åt mer specialiserad och begränsad verksamhet, som ger upphov till risker som är mer begränsade och lättare att övervaka och kontrollera än de risker som uppstår inom kreditinstitutens bredare verksamhetsutbud. Betalningsinstitut bör i synnerhet inte få ta emot insättningar från användare och endast få utnyttja medel som de tagit emot från användare för att utföra betaltjänster. Det bör fastställas bestämmelser om att kundmedel skall hållas åtskilda från betalningsinstitutens medel för annan affärsverksamhet. Betalningsinstituten bör också omfattas av effektiva krav för förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (9a) Betalningsinstituten bör upprätta sina årsbokslut och sammanställda redovisningar för föregående redovisningsår i enlighet med direktiv 78/660/EG och om tillämpligt direktiv 83/349/EEG och direktiv 86/635/EEG. Årsboksluten och de sammanställda redovisningarna bör granskas, såvida institutet inte är befriat från denna skyldighet enligt direktiv 78/660/EEG och om tillämpligt direktiv 83/349/EEG och direktiv 86/635/EEG.

- (9b) I detta direktiv regleras beviljandet av kredit endast om det är nära kopplat till betaltjänster, dvs. i fråga om kreditgränser och utfärdande av kreditkort. I detta sammanhang är det lämpligt att för betalningsinstituts gränsöverskridande verksamhet tillåta att kortfristig kredit beviljas för att underlätta betaltjänster, om den huvudsakligen refinansieras ur betalningsinstitutets egen kapitalbas och andra medel från kapitalmarknaderna men inte ur de kundmedel som innehas för betaltjänster. Detta bör inte påverka direktiv 87/102/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter eller annan tillämplig gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning om sådana aspekter av villkoren för beviljande av konsumentkrediter som inte harmoniseras av detta direktiv.
- (10) Det är nödvändigt att medlemsstaterna utser de myndigheter som skall ansvara för att meddela auktorisation till betalningsinstitut, utföra fortlöpande kontroller och besluta om återkallande av auktorisation. För att försäkra sig om lika behandling bör medlemsstaterna inte tillämpa några andra krav på betalningsinstitut än de krav som anges i detta direktiv. Alla beslut som fattas av de behöriga myndigheterna bör dock kunna bestridas inför domstol. De behöriga myndigheternas uppgifter bör inte heller påverka den översyn över betalningssystemen som enligt artikel 105.2 fjärde strecksatsen i fördraget är en uppgift som skall utföras av europeiska centralbanksystemet.
- (11) Utgår.

- (12) Eftersom det är önskvärt att registrera namn och adress på alla fysiska och juridiska personer som tillhandahåller penningöverföringstjänster och bevilja dem alla en viss form av erkännande, oberoende av om de kan uppfylla alla villkor för auktorisation som betalningsinstitut, så att ingen tvingas ut i den svarta ekonomin och alla tillhandahållare av penningöverföringstjänster kommer att omfattas av vissa rättsliga minimikrav, är det lämpligt och i linje med särskild rekommendation VI från Finansiella aktionsgruppen mot penningtvätt (FATF) att erbjuda en möjlighet genom vilken de betaltjänstleverantörer som inte kan uppfylla alla dessa villkor trots allt kan behandlas som betalningsinstitut. I detta syfte bör medlemsstaterna ta upp dessa personer i registret över betalningsinstitut utan att alla villkor för auktorisation tillämpas.

Denna möjlighet till avvikelse måste dock vara kopplad till stränga villkor när det gäller transaktionsvolym. Betalningsinstitut med undantag har varken etableringsrätt eller frihet att tillhandahålla tjänster och bör inte heller indirekt utöva dessa rättigheter när de blir medlemmar i ett betalningssystem.

- (12a) För alla betaltjänstleverantörer är det av avgörande betydelse att ha åtkomst till betalningssystemens tekniska infrastruktur. Åtkomsten är dock underställd lämpliga krav, för att systemets integritet och stabilitet skall garanteras. Varje betaltjänstleverantör som ansöker om att få delta i ett betalningssystem måste för deltagarna i systemet uppvisa belägg för att dess interna organisation har tillräcklig motståndskraft mot alla former av risker. Dessa betalningssystem omfattar ofta exempelvis fyrpartskortsystemen samt andra större system för behandling av kreditöverföringar och autogirering. För att garantera lika behandling i hela gemenskapen av de olika kategorierna av auktoriserade betaltjänstleverantörer enligt villkoren i deras auktorisation, är det nödvändigt att klargöra reglerna för tillhandahållande av betaltjänster och tillgången till betalningssystem. Åtgärder bör vidtas så att ingen diskriminering sker mellan auktoriserade betalningsinstitut och kreditinstitut och alla konkurrerande betaltjänstleverantörer på den inre marknaden kan använda tjänsterna i dessa betalningssystemens tekniska infrastruktur på lika villkor. Olika behandling av auktoriserade betaltjänstleverantörer och de betaltjänstleverantörer som omfattas av undantaget enligt artikel 21 i detta direktiv och undantaget i artikel 8 i direktiv 2000/46/EG kan motiveras med hänvisning till skillnaderna mellan de senares och de auktoriserade betaltjänstleverantörernas tillsynsramar. Under alla förhållanden bör skillnader i prisvillkor endast tillåtas, när detta motiveras av skillnader mellan betaltjänstleverantörernas kostnader. Detta bör inte få påverka medlemsstaternas rätt att begränsa åtkomsten till systemiskt viktiga system i enlighet med direktiv 98/26/EG eller ECB:s och ECBS:s behörighet enligt artikel 105.2 i fördraget och artikel 3.1 och artikel 22 i stadgan för ECBS och ECB vad gäller åtkomst till betalningssystem.

- (12b) Bestämmelserna om tillgång till betalningssystemen kommer inte att gälla för system som inrättas och drivs av en enstaka betaltjänstleverantör. Dessa system kan drivas antingen i direkt konkurrens med betalningssystem eller, vilket är vanligare, i en marknadsnisch med ofullständig täckning genom betalningssystem. Dessa betalningssystem omfattar vanligen trepartssystem, såsom trepartskortsystem, betaltjänster som erbjuds av teleoperatörer eller penningöverföringstjänster där systemets operatör är både betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör samt bankgruppers interna system. För att stimulera den konkurrens som sådana betalningssystem kan bjuda de etablerade välkända betalningssystemen, är det i princip inte lämpligt att bevilja tredje part åtkomst till dessa betalningssystem. Sådana system skulle emellertid alltid vara föremål för gemenskapens konkurrensregler och nationella konkurrensregler, vilka kan kräva att tillträde beviljas till dessa system för att effektiv konkurrens på betalningsmarknaderna skall upprätthållas.
- (13) Ett regelverk bör fastställas för att garantera klara villkor och informationskrav för betaltjänster.
- (14) Direktivet bör inte tillämpas på betalningstransaktioner som genomförs med kontanter, eftersom en gemensam betalningsmarknad för kontanter redan existerar. Detta direktiv bör heller inte tillämpas på sådana betalningstransaktioner som baseras på papperscheckar, eftersom dessa på grund av sin karaktär inte kan behandlas lika effektivt som andra betalningsmedel. Det är dock lämpligt att god praxis på detta område utgår från principerna i detta direktiv.
- (15) Utgår.

- (15a) I och med att konsumenter och företag inte är i samma situation behöver de inte samma skyddsnivå. Trots att det är viktigt att sörja för konsumenternas rättigheter genom att införa bestämmelser för vilka det inte går att avtala om undantag, är det rimligt att låta företag och organisationer avtala om andra villkor. Medlemsstaterna bör emellertid ha möjligheten att föreskriva att mikroföretag, enligt definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG, bör behandlas på samma sätt som konsumenter. Under alla förhållanden bör vissa centrala bestämmelser i detta direktiv dock alltid vara tillämpliga, oavsett användarens ställning.
- (16) Detta direktiv bör specificera betaltjänstleverantörernas skyldigheter att lämna information till användarna, vilka bör erhålla tydlig information på samma höga nivå om betaltjänster, så att de kan fatta välgrundade beslut och jämföra erbjudanden inom EU. För att insynen skall värnas, fastställs i direktivet harmoniserade krav, vilka behövs för att garantera att nödvändig och tillräcklig information lämnas till betaltjänstanvändarna om betaltjänstavtalet och betalningstransaktionerna. Medlemsstaterna bör för att främja en väl fungerande inre marknad för betaltjänster inte få anta andra bestämmelser om information än bestämmelserna i detta direktiv.
- (17) Konsumenterna bör skyddas mot otillbörliga och vilseledande metoder i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG (direktivet om elektronisk handel) och rådets direktiv 2002/65/EG om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter. De kompletterande bestämmelserna i dessa gällande rättsakter är tillämpliga även i fortsättningen. Förhållandet mellan kraven på förhandsinformation enligt detta direktiv och direktiv 2002/65/EG måste dock klargöras särskilt.

- (18) Den begärda informationen skall stå i proportion till användarnas behov och meddelas i standardiserad form. Informationskraven för enstaka betalningstransaktioner bör dock skilja sig från kraven för ramavtal om en serie betalningstransaktioner.
- (18a) I praktiken är ramavtal och transaktioner som omfattas av sådana mycket vanligare och ekonomiskt viktigare än enstaka betalningstransaktioner. Om det finns ett betalkonto eller ett särskilt betalningsinstrument, skall det finnas ett ramavtal. Kraven på förhandsinformation om ramavtal bör därför vara ganska omfattande och informationen alltid lämnas antingen i pappersform eller via något annat varaktigt medium, till exempel kontoutdragsskrivare, disketter, cd-romskivor, dvd-skivor och hårddiskar i persondatorer på vilka e-post kan lagras samt webbplatser, såvida dessa är åtkomliga för framtida konsultation under en tid som är tillräckligt lång för informationens ändamål och medger att den lagrade informationen reproduceras i oförändrat skick. Betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren kan dock i ramavtalet själva komma överens om på vilket sätt information om genomförda transaktioner därefter skall lämnas. Det kan till exempel avtalas att all information om betalkontot vid Internetbanktjänster skall göras tillgänglig online.
- (18b) Vid enstaka betalningstransaktioner bör endast den viktigaste informationen alltid lämnas på betaltjänstleverantörens eget initiativ. I och med att betalaren vanligtvis är närvarande när betalningsordern ges, behöver det inte krävas att information i varje enskilt fall skall lämnas i pappersform eller via något annat varaktigt medium. Betaltjänstleverantören kan lämna muntlig information vid betjäningen eller göra informationen åtkomlig på annat sätt, t.ex. genom att anslå villkoren i lokalerna. Det bör också informeras om var närmare upplysningar finns att tillgå (t.ex. webbadressen). Den viktigaste informationen bör dock lämnas i pappersform eller via något annat varaktigt medium, om konsumenten begär det.

- (18c) I direktivet bekräftas konsumentens rätt till kostnadsfri relevant information innan konsumenten binds av ett betaltjänstavtal. Konsumenten får likaledes begära att få förhandsinformation och ramavtalet i pappersform kostnadsfritt närhelst under avtalsförhållandet. Konsumenten kan på så sätt jämföra betaltjänstleverantörernas tjänster och villkor och vid tvist kontrollera sina avtalade rättigheter och skyldigheter. Dessa bestämmelser motsvarar bestämmelserna i ovannämnda direktiv 2002/65/EG. De utförliga bestämmelserna om kostnadsfri information i det här direktivet bör inte medföra att avgifter kan tas ut för information till konsumenter enligt andra tillämpliga direktiv.
- (18ca) Det sätt på vilket betaltjänstleverantören bör ge betaltjänstanvändaren erforderlig information bör beakta såväl betaltjänstanvändarens behov som praktiska tekniska aspekter och kostnadseffektivitet och baseras på vad som överenskommits i avtalet om betaltjänster. I detta direktiv identifieras två metoder för betaltjänstleverantörens information. I det ena fallet måste informationen lämnas, dvs. aktivt meddelas av betaltjänstleverantören vid lämplig tidpunkt enligt detta direktiv utan att betaltjänstanvändaren begär det. I det andra fallet bör informationen göras tillgänglig för betaltjänstanvändaren med beaktande av dennes eventuella begäran om ytterligare information. I detta fall måste betaltjänstanvändaren ta någon form av initiativ för att få informationen, till exempel genom att uttryckligen begära den från betaltjänstleverantören, logga in till en bankkontobrevlåda eller föra in ett bankkort i en kontoutdragsskrivare. Betaltjänstleverantören måste i detta syfte garantera åtkomst till informationen och att informationen är tillgänglig för betaltjänstanvändaren.

- (18d) Konsumenten bör dessutom utan extra avgift få grundläggande information om genomförda transaktioner. Vid enstaka betalningstransaktioner bör betaltjänstleverantören inte ta ut en särskild avgift för denna information. Den efterföljande månatliga informationen om betalningstransaktioner enligt ett ramavtal bör på samma sätt lämnas kostnadsfritt. Med hänsyn till vikten av insyn i prissättningen och kunders olika behov, kan dock parterna avtala om avgifter för information som lämnas oftare eller som komplettering. Med tanke på skillnader i nationell praxis kommer medlemsstaterna att tillåtas fastställa bestämmelser som föreskriver att månatliga kontoutdrag för betalkonton i pappersform alltid skall lämnas kostnadsfritt.
- (19) För att underlätta kundernas rörlighet bör det vara möjligt för konsumenterna att avsluta ett ramavtal efter ett år utan att debiteras avgifter. För konsumenter bör det inte avtalas om en uppsägningstid längre än en månad och för betaltjänstleverantörer inte om en uppsägningstid kortare än två månader. Betaltjänstleverantörens skyldighet att enligt annan relevant gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning avsluta ett betaltjänstavtal eller blockera användningen av ett betalningsinstrument under extraordinära omständigheter, exempelvis enligt lagstiftning mot penningtvätt och finansiering av terrorister, åtgärder för att frysa tillgångar eller varje annan särskild åtgärd i samband med förebyggande och utredning av brott, omfattas inte av detta direktiv.
- (20) Betalningsinstrument för små belopp bör vara ett billigt alternativ som är lätt att använda för varor och tjänster till låga priser och bör inte överbelastas med överdrivna krav. De därtill hörande kraven på information och reglerna för genomförandet bör därför begränsas till väsentlig information, men även beakta de tekniska möjligheter som på goda grunder kan förväntas av instrument som är avsedda för betalning av små belopp. Trots de mindre omfattande bestämmelserna kommer betaltjänstanvändarna att åtnjuta ett adekvat skydd med tanke på de begränsade risker som är förenade med dessa instrument, särskilt vad gäller förskottsbetalade instrument.

- (20a) För att minska riskerna med och konsekvenserna av oauktoriserade eller ej korrekt utförda betalningstransaktioner bör betaltjänstanvändaren så snart som möjligt informera betaltjänstleverantören om alla invändningar vad gäller påstått oauktoriserade eller ej korrekt genomförda betalningstransaktioner, under förutsättning att betaltjänstleverantören har uppfyllt sin informationsskyldighet enligt avdelning III i detta direktiv. Om tidsfristen för att underrätta betaltjänstleverantören respekteras av betaltjänstanvändaren, bör denne ha möjlighet att föra talan inom de preskriptionstider som föreskrivs i den nationella lagstiftningen. Andra tvister mellan betaltjänstanvändare och betaltjänstleverantörer skall inte påverkas av bestämmelserna i detta direktiv.
- (21) För att skapa incitament för betaltjänstanvändaren att underrätta sin leverantör om ett stulet eller förlorat betalningsinstrument utan oskäligt dröjsmål och således minska risken för oauktoriserade transaktioner, bör användaren enbart vara ansvarsskyldig för ett begränsat belopp, såvida inte betaltjänstanvändaren har handlat bedrägligt eller visat grov försumlighet. Så snart som en användare har underrättat en betaltjänstleverantör om att hans eller hennes betalningsinstrument har kommit i orätta händer, bör användaren inte vara skyldig att stå för några ytterligare förluster till följd av obehörig användning av instrumentet. Betaltjänstleverantören skall ansvara för den tekniska säkerheten för sina egna produkter.
- (21a) När betaltjänstanvändarens eventuella försumlighet skall bedömas, bör alla omständigheter beaktas. Bevis för och omfattningen av den påstådda försumligheten bör prövas enligt nationell rätt. Avtalsbestämmelser och avtalsvillkor rörande tillhandahållande och användning av ett instrument för elektronisk överföring av tillgångar, vilka innebär att bevisbördan ökar för konsumenten eller minskar för utgivaren, bör betraktas som ogiltiga.

- (21b) Medlemsstaterna får emellertid fastställa mindre stränga villkor än vad som nämnts ovan för att bevara rådande konsumentskyddsnivåer och främja tilltron till säker användning av elektroniska betalningsinstrument. Att olika instrument medför olika risker bör beaktas i enlighet därmed, vilket bör bidra till att säkrare instrument ges ut. Medlemsstaterna får minska eller helt eliminera betalarens ansvar, med undantag för när denne har handlat bedrägligt.
- (22) Bestämmelser om fördelning av förluster till följd av otillåtna betalningstransaktioner bör införas. Olika bestämmelser kan gälla för betaltjänstanvändare som inte är konsumenter, eftersom sådana användare normalt har större förutsättningar att bedöma risken för bedrägerier och vidta motåtgärder.
- (23) Detta direktiv skall fastställa regler för återbetalning för att skydda konsumenten, när den utförda betalningstransaktionen överstiger det belopp som rimligen kunde ha förväntats. Betaltjänstleverantörerna kan erbjuda sina kunder ännu förmånligare villkor, exempelvis återbetalning av varje omtvistad betalningstransaktion. Om användaren begär återbetalning av en betalningstransaktion, bör återbetalningsrätten inte påverka betalarens skyldigheter mot betalningsmottagaren för den bakomliggande förbindelsen, t.ex. för varor eller tjänster som beställts, konsumerats eller rättmätigt fakturerats, eller användarens rätt att återkalla en betalningsorder.

- (23a) För att kunna planera sin ekonomi och fullgöra sina betalningsförpliktelser måste konsumenter och företag vara säkra på hur lång tid det tar att genomföra en betalningsorder. Genom detta direktiv införs därför en tidpunkt då rättigheter och skyldigheter börjar gälla. Detta är den tidpunkt då betaltjänstleverantören tar emot betalningsordern, inbegripet den tidpunkt då denne hade möjlighet att ta emot den genom de kommunikationsmedel om vilka överenskommelse träffats i betaltjänstavtalet, oaktat eventuellt tidigare deltagande i det förfarande som leder fram till upprättandet och överföringen av betalningsordern, t.ex. säkerhets- och täckningskontroller, information om användningen av PIN-koden eller utfärdande av en betalningsförbindelse. Vidare bör mottagandet av en betalningsorder inträffa när betalarens betaltjänstleverantör tar emot den betalningsorder som skall debiteras betalarens konto. Den dag eller tidpunkt då en betalningsmottagare till sin tjänstleverantör överför betalningsorder för inkassering av t.ex. kortbetalning eller autogireringar eller då betalningsmottagaren beviljas en förskottsfinansiering av de aktuella beloppen av sin betaltjänstleverantör (genom en kredit kopplad till sitt konto) bör inte ha någon relevans i detta avseende. Användarna bör kunna lita på att en betalningsorder genomförs korrekt och fullständigt, om inte betaltjänstleverantören har avtalad eller laga grund för vägran. Om betaltjänstleverantören avvisar en betalningsorder, bör betaltjänstanvändaren snarast möjligt underrättas om detta och om orsaken, om inte annat följer av den nationella lagstiftningen och gemenskapslagstiftningen.
- (24) Med tanke på hur snabbt moderna helautomatiserade betalningssystem hanterar betalningstransaktioner, vilket gör att betalningsorder inte kan återkallas efter en viss tidpunkt utan höga kostnader för manuella insatser, är det nödvändigt att ange en klar tidsgräns för återkallelse av betalningen. Alltefter typen av betaltjänst och betalningsorder kan dock tidpunkten variera enligt avtal mellan parterna. Återkallelse är i detta sammanhang tillämplig endast på förhållandet mellan betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören och påverkar således inte att betalningstransaktioner i betalningssystem är oåterkalleliga och slutgiltiga.

- (24a) Sådan oåterkallelighet bör inte påverka en betaltjänstleverantörs rätt eller skyldighet enligt lagarna i vissa medlemsstater att på grundval av betalarens ramavtal eller nationell lagstiftning eller nationella förordningar, administrativa bestämmelser och riktlinjer återbetala beloppet för den genomförda betalningstransaktionen till betalaren vid tvist mellan betalaren och tredje partsleverantör om varor eller tjänster. En sådan återbetalning bör betraktas som en ny betalningsorder. Utom i sådana fall bör rättsliga tvister som uppstår inom det förhållande som ligger bakom betalningsordern endast avgöras mellan betalaren och betalningsmottagaren.
- (25) Det är av avgörande betydelse för en helt integrerad direkthantering av betalningar, och för rättssäkerheten vad gäller underliggande inbördes skyldigheter mellan betaltjänstanvändare, att hela det belopp som betalaren överför krediteras betalningsmottagarens konto. Det bör därför inte vara möjligt för någon av de mellanhänder som deltar i genomförandet av betalningstransaktioner att göra avdrag från det överförda beloppet. Det bör dock vara möjligt för betalningsmottagaren att ingå ett avtal med sin betaltjänstleverantör enligt vilket den senare får dra av sina egna avgifter. För att betalningsmottagaren skall kunna kontrollera att det utestående beloppet betalas korrekt, bör det i den efterföljande informationen om betalningstransaktionen lämnas uppgift inte endast om hela det överförda beloppet, utan även om eventuella avgiftsbelopp.
- (26) Erfarenheten visar att det effektivaste systemet är att avgifterna delas mellan betalare och betalningsmottagare, eftersom detta underlättar direkthantering av betalningarna. Det bör därför i normala fall fastställas bestämmelser om att de respektive betaltjänstleverantörerna bör ta ut avgifterna direkt av betalaren och betalningsmottagaren. Detta bör dock endast gälla när transaktionen inte fordrar valutaväxling. De avgifter som tas ut kan också vara lika med noll, eftersom bestämmelserna i detta direktiv inte påverkar praxis enligt vilken betaltjänstleverantören inte tar ut någon avgift från konsumenterna för kreditering av deras konton. Beroende på avtalsvillkoren kan en betaltjänstleverantör på samma sätt ta ut en avgift för användning av betaltjänsten endast av betalningsmottagaren (handlaren), vilket medför att betalaren inte åläggs någon avgift. Avgiftsuttaget i betalningssystemet får utgöras av en abonnemangsavgift. Bestämmelserna om överfört belopp eller avgifter får inga direkta följder för prissättningen mellan betaltjänstleverantörer eller eventuella mellanhänder.

- (26a) För att främja insyn och konkurrens bör betaltjänstleverantören inte hindra betalningsmottagaren att begära en avgift från betalaren för användning av ett specifikt betalningsinstrument. Medan det bör stå betalningsmottagaren fritt att ta ut avgifter för användning av ett visst betalningsinstrument, får medlemsstaterna besluta att förbjuda eller begränsa sådant bruk, när enligt deras mening detta är påkallat på grund av missbruk i prissättningen eller prissättning som kan ha negativ inverkan på användningen av ett visst betalningsinstrument, med beaktande av behovet av att uppmuntra konkurrens och användning av effektiva betalningsinstrument.
- (27) För att betalningar inom gemenskapen skall göras mer effektiva, bör en maximal tid på en dag tillämpas för alla betalningar som initierats av betalaren i euro eller annan nationell EU-valuta, inklusive kreditöverföringar och penningöverföringar. För alla övriga betalningar, exempelvis betalningar som initierats av eller via en betalningsmottagare, däribland autogireringar och kortbetalningar, bör i avsaknad av ett uttryckligt avtal mellan betaltjänstleverantören och betalaren om längre genomförandetid samma genomförandetid på en dag tillämpas. Ovannämnda tider kan förlängas med ytterligare en dag, om betalningsordern görs på papper. På så sätt är det möjligt att fortsätta att tillhandahålla betaltjänster för kunder som endast är vana vid pappersdokument. Om autogirosystem används, bör betalningsmottagarens betaltjänstleverantör överföra inkasseringsordern inom de tidsgränser som har överenskommits mellan betalningsmottagaren och dennes betaltjänstleverantör, så att betalning på överenskommet datum möjliggörs. Med tanke på att de nationella infrastrukturerna för betalningar ofta är mycket effektiva, bör medlemsstaterna, för att förhindra att de nuvarande servicenivåerna försämrats, i lämpliga fall dock få behålla eller fastställa bestämmelser om kortare genomförandetider än en bankdag.
- (28) Bestämmelserna om betalning av beloppet i dess helhet och om genomförandetid bör ses som god praxis, när en av betaltjänstleverantörerna inte är etablerad inom gemenskapen.

- (29) Det är viktigt att betaltjänstanvändarna känner till de faktiska kostnaderna och avgifterna för betaltjänster, så att de kan göra sitt val. I linje med detta bör otydligt redovisade prissättningsmetoder inte vara tillåtna, eftersom det är allmänt känt att sådana metoder gör det ytterst svårt för användarna att fastställa det faktiska priset för en betaltjänst. I synnerhet bör användning av valuteringsdagar som missgynnar användarna inte tillåtas.
- (30) För att betalningssystemet skall fungera friktionsfritt och effektivt måste användaren kunna lita på att betaltjänstleverantören genomför betalningstransaktionen korrekt och inom avtalad tid. Leverantören har i regel förutsättningar att bedöma riskerna i samband med betalningstransaktionen. Det är leverantören som tillhandahåller betalningssystemet, vidtar åtgärder för att återkalla felaktigt placerade medel och i de flesta fall beslutar om vilka mellanhänder som skall bidra till att genomföra transaktionen. Med hänsyn till alla dessa överväganden är det, utom under onormala och oförutsägbara omständigheter, helt lämpligt att ålägga betaltjänstleverantören skadeståndsansvar med avseende på genomförandet av en betalningstransaktion som denne har tagit emot från användaren, utom för betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs handlingar och underlåtelser, för vilka endast betalningsmottagaren är ansvarig. För att emellertid inte lämna betalaren skyddslös i osannolika sammansättningar där det kan förbli öppet (non liquet) huruvida betalningsbeloppet vederbörligen mottogs av betalningsmottagarens betaltjänstleverantör eller ej, bör den motsvarande bevisbördan ligga på betalarens betaltjänstleverantör. Som regel kan det förväntas att det förmedlande institut (vanligtvis ett "neutralt" organ såsom en centralbank eller en clearingorganisation) som överför betalningsbeloppet från den sändande till den mottagande betaltjänstleverantören kommer att lagra kontouppgifterna och kunna tillhandahålla dessa när så är nödvändigt. När betalningsbeloppet har krediterats den mottagande betaltjänstleverantörens konto, skall betalningsmottagaren omedelbart ha en fordran på sin betaltjänstleverantör, såsom uttryckligen föreskrivs i detta direktiv (för kreditering på sitt konto).

- (30a) Betaltjänstleverantören bör ha skadeståndsansvar för att betalningar genomförs korrekt, särskilt vad gäller betalning av hela beloppet och tiden för utförandet, samt fullt ansvar, om andra parter i betalningskedjan fram till betalningsmottagarens konto eventuellt inte agerar på rätt sätt. Det följer av detta ansvar att betalarens betaltjänstleverantör, när hela beloppet inte krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, bör korrigera betalningstransaktionen eller utan oskäligt dröjsmål omedelbart återbetala den berörda delen av transaktionsbeloppet till betalaren, utan att detta påverkar eventuella andra anspråk som kan komma att ställas enligt nationell lagstiftning. Detta direktiv gäller endast skyldigheter och ansvar enligt avtalet mellan betaltjänstanvändaren och dennes betaltjänstleverantör. För att kreditöverföringar och andra betaltjänster skall fungera på rätt sätt fordras emellertid att betaltjänstleverantörerna och deras mellanhänder, till exempel betalningsbehandlare, har avtal i vilka överenskommelse träffats om deras ömsesidiga rättigheter och skyldigheter. Skadeståndsansvarsfrågor utgör en väsentlig del av dessa likformiga avtal. För att tillförlitligheten hos betaltjänstleverantörer och mellanhänder som deltar i betalningstransaktionen skall säkerställas, är det nödvändigt med rättslig säkerhet att icke ansvariga betaltjänstleverantörer kompenseras för förluster de åsamkats eller belopp som utbetalats enligt artiklarna om ansvar. Ytterligare rättigheter och detaljer om omfattningen av regress och hur anspråk på den betaltjänstleverantör eller mellanhand som orsakat en felaktig betalningstransaktion skall hanteras kan därför hänvisas till avtalsöverenskommelser.
- (31) Det bör vara möjligt för betaltjänstleverantören att klart ange vilken information som krävs för att genomföra betalningsordern korrekt. För att undvika uppsplittring och inte äventyra inrättandet av integrerade betalningssystem inom gemenskapen bör medlemsstaterna dock inte kunna kräva att en särskild identifikationskod används för betalningstransaktioner. Detta bör emellertid inte hindra medlemsstaterna från att kräva att betalarens betaltjänstleverantör iakttar tillbörlig försiktighet och, när det är tekniskt möjligt och inte kräver manuellt ingripande, kontrollerar att den unika identifikationskoden stämmer och, om den unika identifikationskoden inte stämmer, vägrar att utföra betalningsordern och informerar betalaren om detta. Betaltjänstleverantörens ansvar bör vara begränsat till att gälla att varje betalningstransaktion utförs korrekt i enlighet med betalningsordern från betaltjänstanvändaren.

- (32) För att göra det möjligt att effektivt förebygga bedrägerier och bekämpa betalningsbedrägerier i hela gemenskapen bör det införas bestämmelser om effektivt utbyte av uppgifter mellan betaltjänstleverantörerna, som bör tillåtas att samla in, behandla och utbyta personuppgifter avseende personer som är involverade i betalningsbedrägerier. Hela denna verksamhet bör bedrivas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.
- (33) Det är nödvändigt att se till att de bestämmelser i nationell lag som antas enligt detta direktiv genomförs effektivt. Därför bör det inrättas lämpliga förfaranden genom vilka det blir möjligt att föra talan mot betaltjänstleverantörer som inte iakttar bestämmelserna och säkerställa att proportionerliga och avskräckande sanktioner åläggs vid behov.
- (34) Medlemsstaterna bör, utan att det påverkar kundernas rätt att väcka talan inför domstol, säkerställa smidiga lågkostnadslösningar vid tvister mellan betaltjänstleverantörer och konsumenter om de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv. Genom Romkonventionen garanteras att det skydd som tillförsäkras enligt tvingande regler i lagen i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort inte kan undergrävas genom avtalsbestämmelser om tillämplig lag.
- (34a) Medlemsstaterna bör avgöra om de behöriga myndigheter som utses för att auktorisera betalningsinstitut också kan vara behöriga myndigheter i klagomåls- och förlikningsförfaranden.
- (35) Detta direktiv skall inte påverka bestämmelser i nationell lagstiftning om skadeståndsansvar för brister i formuleringen eller överföringen av uppgifter.

- (36) Eftersom det är nödvändigt att kontrollera att detta direktiv fungerar tillfredsställande och övervaka utvecklingen mot upprättandet av en inre marknad för betalningar, bör kommissionen lägga fram en rapport tre år efter det att perioden för genomförandet av detta direktiv har avslutats. Med tanke på global integrering av finansiella tjänster och harmoniserat konsumentskydd även utöver detta direktivs effektiva sätt att fungera, bör de huvudsakliga punkterna i översynen vara det eventuella behovet av att utvidga tillämpningsområdet till valutor utanför EU och betalningstransaktioner där endast en av de berörda betaltjänstleverantörerna finns i gemenskapen.
- (37) Eftersom bestämmelserna i direktiv 97/5/EG har ändrats fullständigt, bör det direktivet upphöra att gälla.
- (38) Det är nödvändigt att fastställa närmare bestämmelser om obehörig användning av betalkort, något som för närvarande tas upp i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG. Dessa direktiv bör därför ändras i enlighet med detta.
- (39) Eftersom finansiella institut enligt direktiv 2006/48/EG inte omfattas av de regler som är tillämpliga på kreditinstitut, bör de omfattas av samma krav som betalningsinstitut, så att de kan tillhandahålla betaltjänster inom gemenskapen. Direktiv 2006/48/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (39a) Eftersom betalningsförmedling enligt detta direktiv definieras som en betaltjänst som förutsätter auktorisation för betalningsinstitut eller registrering för vissa fysiska eller juridiska personer som under vissa förutsättningar som anges i detta direktiv omfattas av undantagsbestämmelser, bör Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ändras i enlighet med detta.

- (40) I rättssäkerhetens intresse är det lämpligt att införa övergångsbestämmelser enligt vilka personer som har inlett sin verksamhet som betalningsinstitut, i enlighet med gällande nationell lagstiftning innan detta direktiv trädde i kraft, kan fortsätta att bedriva denna verksamhet i den berörda medlemsstaten under viss tid.
- (41) Eftersom målet med den föreslagna åtgärden, dvs. inrättandet av en inre marknad för betaltjänster, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom den kräver harmonisering av ett stort antal skilda regler i de olika medlemsstaternas rättssystem, och den därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (42) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999, ändrat genom rådets beslut 2006/512/EG av den 17 juli 2006, om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.
- (43) Rådet bör i enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning anmoda medlemsstaterna att för egen räkning och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller, som så vitt möjligt skall visa överensstämmelsen mellan direktivet och införlivandeåtgärderna, samt att offentliggöra dessa tabeller.

AVDELNING I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser för hur medlemsstaterna skall skilja mellan följande sex kategorier av betaltjänstleverantörer:
 - a) Kreditinstitut enligt artikel 4.1 a i direktiv 2006/48/EG.
 - b) Institut för elektroniska pengar enligt artikel 1.3 a i direktiv 2000/46/EG.
 - c) Postgiroinstitut som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster.
 - d) Betalningsinstitut enligt detta direktiv.
 - da) Europeiska centralbanken och nationella centralbanker, när de inte agerar i egenskap av monetär myndighet eller andra offentliga myndigheter.
 - db) Medlemsstaterna eller deras regionala eller lokala myndigheter, när de inte agerar i egenskap av offentliga myndigheter.

2. I detta direktiv fastställs även bestämmelser om krav på klara villkor och tydlig information om betaltjänster samt om betaltjänstanvändarnas och betaltjänstleverantörernas respektive rättigheter och skyldigheter vid tillhandahållande av betaltjänster som regelmässig sysselsättning eller affärsverksamhet.
3. Utgår.
- 3a. Utgår.

Artikel 2

Räckvidd

1. Detta direktiv skall tillämpas på betaltjänster inom gemenskapen. Avdelningarna III och IV i detta direktiv skall dock, med undantag av artikel 64a, endast tillämpas när såväl betalarens som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, eller den ende betaltjänstleverantören i en betalningstransaktion, är etablerad i gemenskapen.
2. Avdelningarna III och IV i detta direktiv skall tillämpas på betaltjänster som genomförs i euro eller annan officiell medlemsstatsvaluta.
3. Medlemsstaterna får undanta alla sådana institut som avses i artikel 2, utom i första och andra strecksatserna, i direktiv 2006/48/EG från tillämpningen av alla eller vissa bestämmelser i det här direktivet.

Artikel 3
Undantag från tillämpningsområdet

Detta direktiv skall inte tillämpas på följande:

- a) Betalningstransaktioner direkt från betalaren till betalningsmottagaren vilka uteslutande görs i kontanter utan medverkan av mellanhand.
- aa) Betalningstransaktioner från betalaren till betalningsmottagaren genom ett handelsombud som auktoriserats att förhandla om eller slutföra försäljning eller köp av varor eller tjänster på betalarens eller betalningsmottagarens vägnar.
- b) Förvärvsmässig, fysisk transport av sedlar och mynt, inbegripet insamling, hantering och leverans av dessa.
- c) Betalningstransaktioner som består av ej förvärvsmässig insamling och leverans av kontanter inom ramen för ideell verksamhet eller välgörenhet.
- d) Tjänster som innebär att betalningsmottagaren förser betalaren med kontanter som en del av en betalningstransaktion efter uttrycklig begäran av betaltjänstanvändaren omedelbart före verkställandet av en betalningstransaktion genom betalning för inköp av varor eller tjänster.
- e) Valutaväxlingsverksamhet, dvs. "cash to cash"-transaktioner, om medlen inte deponerats på ett betalkonto.
- f) Betalningstransaktioner baserade på följande handlingar, dragna på betaltjänstleverantören i syfte att ställa medel till betalningsmottagarens förfogande:
 - i) Papperscheckar enligt Genèvekonventionen av den 19 mars 1931 om gemensam checklag.

- ii) Papperscheckar som liknar dem som avses i led i vilka regleras av lagstiftningen i de medlemsstater som inte är parter i 1931 års Genèvekonvention.
- iii) Pappersbaserade växlar enligt Genèvekonventionen av den 7 juni 1930 med bestämmelser om gemensam växellag.
- iv) Pappersbaserade kuponger.
- v) Pappersbaserade resecheckar.
- vi) Pappersbaserade skuldebrev.
- vii) Pappersbaserade postanvisningar enligt Världspostföreningens definition.
- g) Betalningstransaktioner som genomförs inom ett system för avveckling av betalningar eller värdepapper mellan avvecklingsombud, centrala motparter, clearingorganisationer och/eller centralbanker och andra deltagare i systemet, samt betaltjänstleverantörer, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 23.
- ga) Betalningstransaktioner som avser förvaltning av värdepapperstillgångar, inbegripet utdelningar, inkomst eller annan fördelning, eller inlösen eller försäljning, vilka genomförs av de personer som avses i led g eller av värdepappersföretag, kreditinstitut, företag för kollektiva investeringar eller förvaltningsbolag som tillhandahåller investeringstjänster samt andra enheter som har tillstånd att förvalta finansiella instrument.
- h) Tjänster som tillhandahålls av leverantörer av tekniska tjänster vilka stöder tillhandahållandet av betaltjänster utan att vid någon tidpunkt komma i besittning av de medel som skall överföras, inklusive behandling och lagring av uppgifter, förtroendeskapande tjänster och integritetsskydd, uppgifts- och entitetsautentisering, tillhandahållande av IT- och kommunikationsnät samt tillhandahållande och underhåll av terminaler och utrustning för betaltjänster.

- i) Tjänster som baseras på instrument som kan användas för förvärv av varor eller tjänster endast i de lokaler som utgivaren använder eller enligt affärsöverenskommelse med utgivaren, antingen inom ett begränsat nätverk av tjänsteleverantörer eller i fråga om ett begränsat varu- eller tjänsteutbud.
- j) Betalningstransaktioner som verkställs med hjälp av teleutrustning eller digital eller informationsteknisk utrustning, när de köpta varorna eller tjänsterna levereras till och är avsedda att användas med hjälp av teleutrustning eller digital eller informationsteknisk utrustning, förutsatt att operatören för teleutrustningen eller den digitala eller informationstekniska utrustningen inte enbart agerar som en mellanhand mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varorna eller tjänsterna.
- k) Betalningstransaktioner som genomförs mellan betaltjänstleverantörer för egen räkning samt mellan ombud eller filialer för egen räkning.
- l) Betalningstransaktioner mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, utan att någon annan betaltjänstleverantör än ett företag i samma grupp medverkar som mellanhand.
- m) Sådana tjänster för uttag av kontanter med hjälp av uttagsautomater som tillhandahålls av leverantörer som agerar för en eller flera kortutfärdare som inte är part(er) i ramavtalet med den kund som tar ut pengar från ett betalkonto, under förutsättning att dessa leverantörer inte tillhandahåller andra betaltjänster enligt förteckningen i bilagan.

Artikel 4

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *hemmedlemsstat:*

- i) Utgår.

- ii) den medlemsstat där betaltjänstleverantörens stadgeenliga säte är beläget, eller
 - iii) om betaltjänstleverantören i enlighet med nationell lagstiftning saknar stadgeenligt säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.
2. *värdmedlemsstat*: en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, där en betaltjänstleverantör har en filial eller ett ombud eller tillhandahåller betaltjänster.
- 2a. *betaltjänst*: affärsverksamhet enligt förteckningen i bilagan.
- 2b. *betalningsinstitut*: juridiska personer som beviljats auktorisation i enlighet med artikel 6 i detta direktiv att tillhandahålla och genomföra betaltjänster inom gemenskapen.
- 2c. *betalningstransaktion*: den åtgärd som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren vid placering, överföring eller uttag av medel, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren.
3. *betalningssystem*: ett system för överföring av medel med formella och standardiserade rutiner och gemensamma regler för behandling, clearing och/eller avveckling av betalningstransaktioner.
- 3a. Utgår.
4. *betalare*: antingen en fysisk eller juridisk person som är betalkontoinnehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto eller, om det inte finns något betalkonto, en fysisk eller juridisk person som lämnar en order om en betalningstransaktion.
5. *betalningsmottagare*: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel som har omfattats av en betalningstransaktion.

- 5a. *betaltjänstleverantör*: sådana företag som avses i artikel 1.1 i detta direktiv och juridiska och fysiska personer som är berättigade till undantaget enligt artikel 21 i detta direktiv.
6. *betaltjänstanvändare*: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst i egenskap av antingen betalare eller betalningsmottagare eller i båda dessa egenskaper.
- 6a. *konsument*: en fysisk person som enligt de avtal om betaltjänster som omfattas av detta direktiv agerar vid sidan av sin näringsverksamhet, sin affärsverksamhet eller sitt yrke.
- 6b. *ramavtal*: ett avtal om betaltjänster som reglerar det kommande genomförandet av enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto.
- 6c. *betalningsförmedling*: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en betalningsmottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på betalningsmottagarens vägnar, och/eller där dessa medel tas emot på betalningsmottagarens vägnar och ställs till betalningsmottagarens förfogande.
7. *betalkonto*: ett konto som en eller flera betaltjänstanvändare innehar i eget namn och som används för genomförandet av betalningstransaktioner.
- 7a. Utgår.
8. *medel*: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt direktiv 2000/46/EG.

9. Utgår.
10. *betalningsorder*: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion skall genomföras.
11. *valuteringsdag*: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för beräkningen av räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.
12. *referensväxelkurs*: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa.
13. *autentisering*: ett förfarande genom vilket betaltjänstleverantören kan kontrollera användningen av ett specifikt betalningsinstrument, inklusive personanpassade säkerhetsinslag.
14. *referensräntesats*: en räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster.
15. *unik identifikationskod*: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som betaltjänstleverantören uppger för betaltjänstanvändaren och som denne skall uppge för att på ett otvetydigt sätt identifiera den andre betaltjänstanvändaren och/eller dennes betalkonto i en betalningstransaktion.
16. *ombud*: en fysisk eller juridisk person som agerar för ett betalningsinstituts räkning vid genomförandet av betaltjänster.
17. *betalningsinstrument*: varje form av personanpassad(e) anordning(ar) och/eller rutiner som betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören har träffat avtal om och som används av betaltjänstanvändaren för att initiera en betalningsorder.

17a. Utgår.

18. *teknik för distanskommunikation*: varje teknik som kan användas för att ingå avtal om betaltjänster utan att betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren samtidigt är fysiskt närvarande på samma plats.
19. *varaktigt medium*: varje instrument som betaltjänstanvändaren kan använda för att bevara information som är riktad till honom eller henne personligen, på ett sätt som är tillgängligt för framtida hänvändelse under en tid som är lämplig för informationens syfte, och som tillåter oförändrad återgivning av den lagrade informationen.
- 19a. *mikroföretag*: företag som, när betaltjänstavtalet ingås, är ett företag i enlighet med definitionen i artikel 1 och artikel 2.1 och 2.3 i avdelning I i bilagan till rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003.
- 19b. Utgår.
20. *bankdag*: en dag på vilken betalarens eller betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, när denne medverkar till genomförandet av en betalningstransaktion, har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion.
21. *autogiro*: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där en betalningstransaktion initieras av betalningsmottagaren på grundval av betalarens medgivande till betalningsmottagaren, betalningsmottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör.

22. *filial*: ett annat driftställe än huvudkontoret vilket utgör en del av ett betalningsinstitut och inte är en juridisk person och självständigt utför alla eller vissa av de transaktioner som är hänförliga till verksamheten i betalningsinstitutet. Alla driftställen i en medlemsstat som är inrättade av ett betalningsinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat skall anses utgöra en enda filial.
23. *grupp*: en grupp av företag som består av ett moderföretag, dess dotterföretag och de enheter i vilka moderföretaget och dess dotterföretag har ägarintressen samt företag som är knutna till varandra genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG.

AVDELNING II
Betaltjänstleverantörer

Kapitel 1
Betalningsinstitut

AVSNITT 1
ALLMÄNNA REGLER

Artikel 5
Ansökningar om auktorisation

För att auktoriseras som betalningsinstitut skall en ansökan inlämnas till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten tillsammans med följande:

- a) En verksamhetsplan, där det bland annat anges vilka slag av betaltjänster som planeras.
- b) En affärsplan med en budgetprognos för de tre första räkenskapsåren, där det visas att den sökande har förmåga att utnyttja system, resurser och metoder som är lämpliga och väl anpassade för en sund verksamhet.
- ba) Bevis för att betalningsinstitutet har det startkapital som avses i artikel 5b.
- bb) För de betalningsinstitut som avses i artikel 5d.1 första stycket, en beskrivning av de åtgärder som vidtagits för att skydda betaltjänstanvändarnas medel i enlighet med artikel 5d.

- c) En beskrivning av den sökandes styrningsformer och mekanismer för intern kontroll, inklusive förvaltnings-, riskhanterings- och bokföringsförfaranden, vilken skall visa att dessa styrningsformer, mekanismer och förfaranden för kontroll är proportionella, lämpliga, sunda och tillräckliga.
- d) En beskrivning av de mekanismer för intern kontroll som sökanden har fastställt för att fullgöra skyldigheterna i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism enligt direktiv 2005/60/EG och förordning nr 1781/2006/EG.
- e) Utgår.
- f) En beskrivning av sökandens strukturella organisation, vilken i tillämpliga fall även skall omfatta en beskrivning av avsedd användning av filialer och ombud, lösningarna för utläggning på entreprenad och sökandens deltagande i ett nationellt eller internationellt betalsystem.
- fa) Utgår.
- g) Identitetsuppgifter för personer med direkt eller indirekt kvalificerat innehav i sökanden enligt artikel 4.11 i direktiv 2006/48/EG, storleken av deras faktiska innehav och bevis på deras lämplighet med hänsyn till att en sund och ansvarsfull ledning av betalningsinstitutet måste garanteras.
- h) Utgår.
- i) Identitetsuppgifter för direktörer och personer som ansvarar för förvaltningen av betalningsinstitutet och i tillämpliga fall för personer som ansvarar för förvaltningen av betalningsinstitutets betaltjänstverksamhet samt bevis på att dessa har gott anseende och enligt betalningsinstitutets hemmedlemsstat har den kunskap och erfarenhet som krävs för att tillhandahålla betaltjänster.

- ia) I tillämpliga fall identitetsuppgifter för lagstadgade revisorer och revisionsföretag enligt definition i direktiv 2006/43/EG.
- j) Den sökandes rättsliga ställning och bolagsordning.
- k) Huvudkontorets adress.

För det syfte som avses i leden bb, c och f i första stycket skall sökanden tillhandahålla en beskrivning av sina revisionsarrangemang och de organisatoriska arrangemang som har inrättats för att se till att alla skäliga åtgärder vidtas för att skydda användarnas intressen samt trygga kontinuitet och tillförlitlighet vid utförandet av betaltjänsterna.

Artikel 5a

Kapitalbas

1. Betalningsinstitutens kapitalbas enligt artiklarna 57–61 samt 63, 64 och 66 i direktiv 2006/48/EG får inte underskrida det högsta belopp som avses i artikel 5b och i artikel 5c.
2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att förhindra upprepade användning av de beståndsdelar som får ingå i kapitalbasen, när betalningsinstitutet tillhör samma grupp som ett annat betalningsinstitut, kreditinstitut, värdepappersföretag, kapitalförvaltningsbolag eller försäkringsföretag. Detta gäller på motsvarande sätt när betalningsinstitutet är av hybridkaraktär och även bedriver annan verksamhet än den som avses i bilagan.
3. Om de villkor som föreskrivs i artikel 69 i direktiv 2006/48/EG är uppfyllda, får medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter välja att inte tillämpa artikel 5c på betalningsinstitut som inbegrips i den gruppbaseade tillsynen av moderkreditinstitutet i enlighet med direktiv 2006/48/EG.

Artikel 5b

Startkapital

Medlemsstaterna skall kräva att betalningsinstituten vid tidpunkten för auktorisering har ett startkapital bestående av kapital enligt artikel 57 a och b i direktiv 2006/48/EG enligt följande:

- a) Om betalningsinstitutet endast bedriver sådan verksamhet som avses i punkt 7 i bilagan, skall dess kapital aldrig underskrida 20 000 EUR.
- b) Om betalningsinstitutet bedriver någon av de verksamheter som avses i punkt 8 i bilagan, skall dess kapital aldrig underskrida 50 000 EUR.
- c) Om betalningsinstitutet bedriver någon av de verksamheter som avses i punkterna 1, 2, 3, 4 och 5 i bilagan, skall dess kapital aldrig underskrida 125 000 EUR.

Artikel 5c

Löpande kapital

1. Oaktat de minsta kapitalkrav som fastställs i artikel 5b, skall medlemsstaterna kräva att betalningsinstituten alltid har en kapitalbas beräknad med en av följande tre metoder enligt de behöriga myndigheternas avgörande:

Metod A

Betalningsinstitutets kapitalbas skall uppgå till lägst 10 % av dess fasta omkostnader föregående år. De behöriga myndigheterna får justera detta krav, om det har skett en väsentlig förändring av betalningsinstitutets verksamhet sedan föregående år. Om ett bolag inte har fullföljt ett helt års affärsverksamhet vid tidpunkten för beräkningen, skall kravet vara 10 % av motsvarande fasta omkostnader enligt dess affärsplan, såvida inte de behöriga myndigheterna kräver en justering av planen.

Metod B

Betalningsinstitutets kapitalbas skall uppgå till lägst summan av följande poster, multiplicerad med en skalfaktor k enligt punkt 2 nedan, där betalningsvolymen (BV) utgör en tolfedel av det sammanlagda beloppet av de betalningstransaktioner som betalningsinstitutet genomförde under föregående år:

- a) 4,0 % av den del av BV som ej överstiger 5 miljoner EUR
plus
- b) 2,5 % av den del av BV som överstiger 5 miljoner EUR men ej 10 miljoner EUR
plus
- c) 1 % av den del av BV som överstiger 10 miljoner EUR men ej 100 miljoner EUR
plus
- d) 0,5 % av den del av BV som överstiger 100 miljoner EUR men ej 250 miljoner EUR
plus
- e) 0,25 % av den del av BV som överstiger 250 miljoner EUR.

Metod C

Betalningsinstitutets kapitalbas skall uppgå till lägst ett belopp som utgörs av den relevanta indikatorn enligt a nedan multiplicerad med multiplikationsfaktorn enligt b nedan och därefter multiplicerad med skalfaktorn k enligt punkt 2 nedan:

- a) Den relevanta indikatorn skall vara summan av
- ränteinkomster,
 - ränteutgifter,
 - mottagen kommission och mottagna avgifter,
 - övriga rörelseintäkter.

Varje post skall inkluderas i summan med sitt positiva eller negativa tecken. Inkomster från extraordinära eller irreguljära poster får inte tas med i beräkningen av den relevanta indikatorn. Kostnaderna för utkontrakterade tjänster som tillhandahålls av tredje part får dras av från den relevanta indikatorn i de fall då de härrör från ett företag som är föremål för tillsyn i den bemärkelse som avses i detta direktiv. Den relevanta indikatorn skall beräknas på grundval av värdena för de senaste tolv månader som föregår redovisningsårets slut. Den relevanta indikatorn skall beräknas på det senaste redovisningsåret. Löpande kapital som beräknats enligt denna metod skall emellertid inte ligga under 80 % av medelvärdet för den relevanta indikatorn under de tre senaste redovisningsåren. Om inga reviderade uppgifter finns tillgängliga, får affärsprognoser användas.

b) Multiplikationsfaktorn skall vara

- i) 10 % för den del av den relevanta indikatorn som ej överstiger 2,5 miljoner EUR,
- ii) 8 % för den del av den relevanta indikatorn som överstiger 2,5 miljoner EUR men ej 5 miljoner EUR,
- iii) 6 % för den del av den relevanta indikatorn som överstiger 5 miljoner EUR men ej 25 miljoner EUR,
- iv) 3 % för den del av den relevanta indikatorn som överstiger 25 miljoner EUR men ej 50 miljoner EUR,
- v) 1,5 % över 50 miljoner EUR.

2. Den skalfaktor som skall användas i metoderna B och C ovan skall vara

- a) 0,5, om betalningsinstitutet endast bedriver den verksamhet som avses i punkt 7 i bilagan,
- b) 0,8, om betalningsinstitutet endast bedriver någon eller några av de verksamheter som avses i punkt 8 i bilagan,
- c) 1,0 %, om betalningsinstitutet bedriver någon av de verksamheter som avses i punkterna 1, 2, 3, 4 och 5 i bilagan.

3. När punkt 1 tillämpas, får de behöriga myndigheterna, på grundval av en utvärdering av betalningsinstitutets riskhanteringsprocesser, förlustdatabas och interna kontrollmekanismer, kräva att betalningsinstitutet har ett löpande kapital som är upp till 20 % högre än det belopp som skulle bli resultatet av tillämpningen av den metod som valts i enlighet med punkt 1 eller tillåta det att ha ett löpande kapital som är upp till 20 % lägre än det belopp som skulle bli resultatet av tillämpningen av den metod som valts i enlighet med punkt 1.

Artikel 5d
Säkerhetskrav

1. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna skall kräva att ett betalningsinstitut som utför någon av de betaltjänster som avses i bilagan och samtidigt bedriver annan affärsverksamhet enligt artikel 10.1 d på följande sätt skall skydda de medel som för genomförandet av betalningstransaktioner har tagits emot av betaltjänstanvändare eller genom en annan tillhandahållare av betaltjänster:

Medlen skall

- a) inte vid någon tidpunkt sammanblandas med de medel som innehas för någon fysisk eller juridisk persons, annan än betaltjänstanvändarnas, räkning och skall, när medlen fortfarande innehas av betalningsinstitutet men ännu inte har sänts till betalningsmottagaren eller överförts till en annan betaltjänstleverantör vid slutet av arbetsdagen efter den dag då medlen mottogs, deponeras på ett särskilt konto hos ett kreditinstitut eller investeras i säkra, likvida lågrisktillgångar i enlighet med vad hemmedlemsstatens behöriga myndigheter fastställer,
- b) i betaltjänstanvändarnas intresse hållas skyddade i enlighet med medlemsstaternas nationella lagstiftning mot anspråk från betalningsinstitutets övriga kreditorer, särskilt vid insolvens,

eller

omfattas av ett försäkringsavtal eller annan jämförlig garanti från ett försäkringsbolag eller ett kreditinstitut som inte tillhör samma grupp som betalningsinstitutet, uppgående till det belopp som skulle ha avskiljts i avsaknad av ett försäkringsavtal eller annan jämförbar garanti, vilket skall utbetalas om betalningsinstitutet inte kan uppfylla sina finansiella skyldigheter.

2. Om ett betalningsinstitut är skyldigt att skydda medel enligt punkt 1 och en andel av de medel som avses i punkt 1 används för kommande betalningstransaktioner och det återstående beloppet används för en tjänst som inte är en betaltjänst, skall den andel av medlen som tagits emot för kommande betalningstransaktioner omfattas av bestämmelserna i punkt 1. Om denna andel är variabel eller okänd på förhand, får medlemsstaterna tillåta att betalningsinstituten tillämpar denna punkt på grundval av en representativ andel som skall antas användas för betaltjänster, förutsatt att en skälig beräkning av denna representativa andel, vilken skall tillgodose de behöriga myndigheternas krav, kan göras på grundval av tidigare uppgifter.
3. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna får kräva att även betalningsinstitut som inte bedriver annan affärsverksamhet än betaltjänster enligt artikel 10.1 d uppfyller de säkerhetskrav som anges i punkt 1.
4. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna får också inskränka dessa säkerhetskrav till medel tillhörande de betalningstjänstanvändare vilkas medel individuellt överstiger en tröskel på 600 EUR.

Artikel 6

Beviljande

- 1. Medlemsstaterna skall kräva att andra företag än de som avses i artikel 1.1 a–c och da–db och juridiska och fysiska personer som åtnjuter undantaget i artikel 21, om de avser att tillhandahålla betaltjänster, skall ha auktoriserats som betalningsinstitut innan de börjar tillhandahålla dessa tjänster. Auktorisation får endast beviljas sådana juridiska personer som är etablerade i medlemsstaten.

1. Auktorisation skall beviljas, om den information och de bestyrkanden som åtföljer ansökan uppfyller kraven i artikel 5 och de behöriga myndigheterna efter att ha granskat ansökan kommer fram till en positiv sammanlagd bedömning. Innan auktorisation beviljas, får de behöriga myndigheterna om lämpligt höra den nationella centralbanken eller andra berörda offentliga myndigheter.
- 1a. Ett betalningsinstitut som enligt den nationella lagstiftningen i sin hemmedlemsstat har ett stadgeenligt säte skall ha sitt huvudkontor i den medlemsstat där det har sitt stadgeenliga säte.
2. De behöriga myndigheterna får bevilja auktorisation endast om betalningsinstitutet, med hänsyn till behovet av att försäkra sig om sund och ansvarsfull ledning av ett betalningsinstitut, har effektiva styrformer för sin betaltjänstverksamhet, bl.a. omfattande en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, överblickbar och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som betalningsinstitutet är, eller skulle kunna bli, exponerat för och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning; styrformerna, metoderna och rutinerna skall omfatta hela verksamheten och stå i proportion till arten och omfattningen av de betaltjänster som betalningsinstitutet tillhandahåller och till deras komplexitetsgrad.
- 2-a. Om ett betalningsinstitut utför någon av betaltjänsterna i bilagan och samtidigt bedriver annan affärsverksamhet kan den berörda myndigheten kräva att det upprättas en separat enhet för betaltjänstverksamheten, om den verksamhet hos betalningsinstitutet som inte avser betaltjänster försämrar eller hotar att försämma betalningsinstitutets soliditet eller de behöriga myndigheternas förmåga att övervaka att betalningsinstitutet respekterar alla sina förpliktelser enligt detta direktiv.
- 2a. De behöriga myndigheterna skall vägra att bevilja auktorisation om de, med hänsyn till behovet av att försäkra sig om sund och ansvarsfull ledning av ett betalningsinstitut, inte är förvissade om att aktieägare eller andra delägare med kvalificerade innehav är lämpliga.

- 2b. Om det dessutom finns nära förbindelser enligt definitionen i artikel 4.46 direktiv 2006/48/EG mellan betalningsinstitutet och andra fysiska eller juridiska personer, skall de behöriga myndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheterna från att utöva effektiv tillsyn.
- 2c. De behöriga myndigheterna får bevilja tillstånd endast om lagar och andra författningar i ett tredjeland, som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer till vilka betalningsinstitutet har nära förbindelser, eller svårigheter vid tillämpningen av dessa lagar och andra författningar, inte hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.
3. Auktorisationen skall gälla i alla medlemsstater och göra det möjligt för det berörda betalningsinstitutet att tillhandahålla betaltjänster inom hela gemenskapen med stöd av antingen friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, förutsatt att auktorisation omfattar sådana tjänster.

Artikel 7

Meddelande om beslut

Senast inom tre månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan skulle vara ofullständig, senast inom tre månader från mottagandet av all den information som krävs för beslut, skall den behöriga myndigheten underrätta sökanden om huruvida ansökan har beviljats eller avslagits.

Om auktorisation vägras skall skälen härför anges.

Artikel 7a

Återkallande av auktorisation

1. De behöriga myndigheterna får återkalla en auktorisation, som beviljats ett kreditinstitut endast under förutsättning att institutet

- a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen, eller inte har bedrivit någon verksamhet på minst sex månader, om den berörda medlemsstaten inte har infört bestämmelser om att auktorisationen skall upphöra att gälla i sådana fall, eller
 - b) har utverkat auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler, eller
 - c) inte längre uppfyller villkoren för beviljande av auktorisation, eller
 - d) skulle utgöra ett hot mot betalsystemets stabilitet om det fortsatte att bedriva sin betaltjänstverksamhet, eller
 - e) omfattas av något annat fall där det i nationell lag föreskrivs att auktorisationen skall återkallas.
2. Ett återkallande av en auktorisation skall motiveras och skälen delges dem som berörs av beslutet.
3. Återkallandet av en auktorisation skall offentliggöras. Den behöriga myndigheten kan också meddela de berörda parterna.

Artikel 8 *Registrering*

Medlemsstaterna skall upprätta ett offentligt register över alla sådana auktoriserade betalningsinstitut och deras filialer och ombud samt över alla sådana fysiska och juridiska personer och deras filialer och ombud för vilka ett undantag beviljats enligt artikel 21 liksom över de institut som nämns i artikel 2.3 och som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster. De skall införas i hemmedlemsstatens register.

Detta register skall innehålla uppgift om de betaltjänster för vilka betalningsinstitutet är auktoriserat eller för vilka de fysiska eller juridiska personerna har registrerats. Auktoriserade betalningsinstitut skall upptas i en separat förteckning i registret åtskilda från de fysiska och juridiska personer som införts i registret enligt artikel 21. Registret skall kunna konsulteras offentligt, även med online-åtkomst, och uppdateras regelbundet.

Artikel 9

Upprätthållande av auktorisation

En förändring som påverkar riktigheten vad gäller den information och de bevis som föreskrivs i artikel 5, skall av betalningsinstitutet utan oskäligt dröjsmål meddelas den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

Artikel 9a

Redovisning och lagstadgad revision

1. Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG och även i tillämpliga delar rådets sjunde direktiv 83/349/EEG, direktiv 86/635/EEG och förordning (EG) nr 1606/2002 skall gälla för betalningsinstitut.
2. Om de inte är undantagna enligt direktiv 78/660/EEG och i tillämpliga fall direktiv 83/349/EEG och direktiv 86/635/EEG, skall betalningsinstitutens årsbokslut och sammanställda redovisning revideras av lagstadgade revisorer eller revisionsföretag enligt definitionen i direktiv 2006/43/EG.

3. Ur kontrollsynpunkt skall medlemsstaterna ställa krav på att betalningsinstitut lämnar separata redovisningsuppgifter om betaltjänster som anges i bilagan och den verksamhet som avses i artikel 10.1, för vilken en revisionsberättelse skall lämnas. Denna revisionsberättelse skall i förekommande fall sammanställas av lagstadgade revisorer eller ett revisionsföretag.
4. Förpliktelser enligt artikel 53 i direktiv 2006/48/EG skall i tillämpliga delar också gälla betalningsinstitutens lagstadgade revisorer eller revisionsföretag när det gäller betaltjänstverksamhet.

Artikel 10

Verksamhet

1. Med undantag för tillhandahållande av betaltjänster enligt bilagan skall betalningsinstitut ha rätt att utöva följande verksamhet:
 - a) Utgår.
 - b) Tillhandahållande av operativa och närliggande sidotjänster, t.ex. säkerställande av genomförandet av betalningstransaktioner, valutaväxlingstjänster, förvaringsverksamhet samt lagring och behandling av uppgifter.
 - c) Drift av betalningssystem utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 23.
 - d) Annan verksamhet än tillhandahållandet av betaltjänster, med hänsyn till tillämplig gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning.

2. När betalningsinstitut ägnar sig åt att tillhandahålla betaltjänster enligt punkt 1 a, får de endast ha betalkonton som uteslutande används för betalningstransaktioner; eventuella medel som sådana betalningsinstitut tar emot från betaltjänstanvändare för att tillhandahålla betaltjänster skall inte betraktas som insättningar eller andra återbetalbara medel enligt artikel 5 i direktiv 2006/48/EG eller elektroniska pengar enligt artikel 1.3 i direktiv 2000/46/EG.
- 2a. Betalningsinstitut får endast bevilja en kredit som avser betaltjänster enligt punkt 4, 5 eller 8 i bilagan om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Kreditgivningen är en sidoverksamhet och kredit beviljas endast i samband med genomförandet av en transaktion.
 - b) Utan hinder av vad som föreskrivs i nationella bestämmelser om kreditgivning med kreditkort, skall den kredit som beviljas i samband med en betalning och som är utförd enligt artikel 6.3 och artikel 20 återbetalas inom en kort tidsperiod som inte i något fall får överstiga tolv månader.
 - c) En sådan kredit skall inte beviljas ur medel som erhållits eller innehas för att genomföra en betalningstransaktion.
 - d) Tillsynsmyndigheten finner att betalningsinstitutets kapitalbas vid samtliga tillfällen är tillfredställande med hänsyn till det totala kreditbelopp som är beviljat.
- 2b. Betalningsinstitut får inte bedriva verksamheten för att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2006/48/EG.
3. Utgår.

AVSNITT 2

ÖVRIGA KRAV

Artikel 11

Användningen av ombud eller enheter till vilka verksamhet lagts ut på entreprenad

1. Om ett betalningsinstitut avser att tillhandahålla betaltjänster via ett ombud skall det lämna följande information till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat:
 - a) Ombudets namn och adress.
 - b) En beskrivning av de mekanismer för intern kontroll som ombud kommer att använda för att fullgöra skyldigheterna när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism enligt direktiv 2005/60/EG.
 - c) Utgår.
 - d) Identitetsuppgifter rörande direktörer och personer som ansvarar för förvaltningen av det ombud som skall användas för tillhandahållande av betaltjänster samt bevis på att de är lämpliga.
- 1a. När de behöriga myndigheterna erhåller den information som anges i punkt 1 a–d får de låta ombudet tas upp i det register som skall upprättas enligt artikel 8.
- 1b. Innan ombudet tas upp i registret får de behöriga myndigheterna, om de bedömer att den information som de fått är felaktig, vidta ytterligare åtgärder för att kontrollera informationen.

- 1c. Om de behöriga myndigheterna efter dessa åtgärder inte är förvissade om att all information som lämnats till dem enligt punkt 1 a–d är korrekt, skall de vägra att låta ombudet tas upp i det register som skall upprättas enligt artikel 8.
- 1d. Om betalningsinstitutet vill bedriva verksamhet i en annan medlemsstat genom att anlita ett ombud måste det tillämpa de förfaranden som föreskrivs i artikel 20. Innan ombudet i det fallet får registreras enligt denna artikel skall hemmedlemsstatens behöriga myndigheter informera värdmedlemsstatens behöriga myndigheter om att den avser att registrera ombudet och ta hänsyn till deras uppfattning.
- 1e. Om den föreslagna värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har skälig grund att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism i den mening som avses i direktiv 2005/60/EG eller försök till sådan penningtvätt eller finansiering av terrorism äger eller har ägt rum i samband med det avsedda anlitaandet av ombudet eller inrättandet av filialen, eller att anlitaandet av ett sådant ombud eller inrättandet av en sådan filial kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism, skall de informera hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, som får vägra att registrera ombudet eller filialen eller får återkalla registreringen av ombudet eller filialen, om den redan gjorts.
2. Om ett betalningsinstitut avser att lägga ut operativa funktioner av sin betaltjänst på entreprenad skall det meddela detta till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Utläggande på entreprenad av viktiga operativa funktioner får inte ske på så sätt att det väsentligt försämrar kvaliteten på företagets internkontroll och tillsynsmyndighetens möjligheter att övervaka att betalningsinstitutet respekterar alla sina förpliktelser enligt detta direktiv.

Vid tillämpningen av andra stycket skall en operativ funktion betraktas som viktig om ett fel eller en brist vid utförandet av denna allvarligt skulle försämra ett betalningsinstituts fortsatta uppfyllande av villkoren avseende dess enligt denna avdelning begärda auktorisation eller andra skyldigheter enligt detta direktiv, eller dess finansiella resultat eller sundheten eller kontinuiteten i dess betaltjänster.

Om betalningsinstitut lägger ut viktiga operativa funktioner på entreprenad skall medlemsstaterna säkerställa att betalningsinstituten uppfyller följande villkor:

- a) Utläggandet på entreprenad får inte leda till att den högsta ledningen delegerar sitt ansvar.
 - b) Betalningsinstitutets förhållande till och skyldigheter gentemot sina betaltjänstanvändare enligt detta direktiv får inte förändras.
 - c) De villkor som betalningsinstitutet måste uppfylla för att bli och förbli auktoriserat enligt denna avdelning får inte undergrävas.
 - d) Inget av de andra villkoren enligt vilka betalningsinstitutets auktorisation beviljades får upphävas eller ändras.
3. Betalningsinstitut skall försäkra sig om att ombud eller filialer som agerar för deras räkning vederbörligen informerar betaltjänstanvändarna om detta.

AVSNITT 2

ÖVRIGA KRAV

Artikel 12

Skadeståndsansvar

1. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att ett betalningsinstitut som anlitar tredje man för genomförandet av operativa funktioner vidtar skäligen åtgärder för att säkerställa att kraven i detta direktiv är uppfyllda.
2. Medlemsstaterna skall kräva att betalningsinstitutet skall vara fullständigt ansvarigt för de anställdas agerande och alla ombud, filialer eller enheter hos vilka verksamhet lagts ut på entreprenad.

Artikel 13

Bevarande av uppgifter

Medlemsstaterna skall kräva att betalningsinstituten bevarar alla relevanta uppgifter enligt denna avdelning i minst fem år, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/60/EG eller annan relevant gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.

Artikel 14

Platsen för huvudkontoret

Utgår.

AVSNITT 3

BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH TILLSYN

Artikel 15

Utseende av behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna skall till behöriga myndigheter med ansvar för auktorisation och tillsyn av betalningsinstitut som skall utföra de åligganden som är föreskrivna enligt denna avdelning utse antingen offentliga myndigheter eller sådana organ som erkänns i nationell lagstiftning eller av offentliga myndigheter som enligt nationell lagstiftning uttryckligen har fått sådant bemyndigande inklusive nationella centralbanker.

De behöriga myndigheterna skall vara sådana att oberoende av ekonomiska organ kan garanteras och intressekonflikter undvikas. Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket skall myndigheterna inte vara betalningsinstitut, kreditinstitut, institut för elektroniska pengar eller postgiroinstitut.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1 har alla befogenheter som de behöver för att fullgöra sina uppgifter.
3. Om det finns mer än en myndighet som är behörig i frågor som omfattas av denna avdelning inom en medlemsstats territorium, skall medlemsstaterna försäkra sig om att myndigheterna samarbetar nära, så att de kan genomföra sina uppgifter på ett effektivt sätt. Samma sak gäller när de myndigheter som är behöriga i frågor som avses i denna avdelning inte är behöriga myndigheter med ansvar för tillsyn av kreditinstitut.
4. Ansvar för de uppgifter som enligt punkt 1 utsedda behöriga myndigheter skall utföra skall ligga på hemmedlemsstatens behöriga myndigheter.

5. Punkt 1 skall inte medföra att de behöriga myndigheterna måste övervaka betalningsinstitutens affärsverksamhet, utom tillhandahållande av betaltjänster som anges i bilagan och den verksamhet som anges i artikel 10.1 b.

Artikel 16

Kontinuerlig tillsyn

1. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att de kontroller som de behöriga myndigheterna genomför för att kontrollera fortsatt överensstämmelse med denna avdelning är proportionella och tillräckliga och motsvarar de risker som betalningsinstituten exponeras för. För att kontrollera att denna avdelning efterlevs får de behöriga myndigheterna i första hand vidta följande åtgärder:
- a) Kräva att betalningsinstitutet tillhandahåller all information som krävs för att övervaka efterlevnaden.
 - b) Genomföra inspektion på plats i betalningsinstitutet, enheter på vilka betaltjänstverksamhet har lagts ut på entreprenad, ombud och filialer som tillhandahåller betaltjänster på betalningsinstitutets ansvar.
 - c) Utfärda rekommendationer och riktlinjer och, i tillämpliga fall, bindande administrativa bestämmelser.
 - d) Utgår.
 - e) Tillfälligt upphäva eller återkalla auktorisation i de fall som avses i artikel 7a.

2. Utan att det påverkar förfaranden för återkallande av auktorisationer och tillämpningen av straffrätter skall medlemsstaterna svara för att deras behöriga myndigheter kan besluta och vidta de åtgärder och sanktioner som behövs för att överträdelser av lagar och andra författningar om tillsyn av och om verksamhet i form av betaltjänstverksamhet skall upphöra. Sådana åtgärder och sanktioner skall kunna riktas mot betalningsinstituten och mot dem som har ett bestämmande inflytande i instituten.
3. Utan att det påverkar kraven enligt artikel 5a.1–2 och artiklarna 5b och 5c skall medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har rätt att vidta de åtgärder som avses i punkt 1 för att se till att det finns ett tillräckligt kapital för att kunna utföra betaltjänster, särskilt i de fall när den del av betalningsinstitutets verksamhet som inte avser betaltjänster försämrar eller hotar att försämma betalningsinstitutets soliditet.

Artikel 17

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna skall sörja för att alla personer som arbetar eller har arbetat för de behöriga myndigheterna och experter som handlar på myndigheternas vägnar, skall vara bundna av tystnadsplikt, vilket dock inte skall omfatta fall som omfattas av straffrätten.
2. Vid informationsutbytet enligt artikel 19 skall tystnadsplikt tillämpas strikt för att garantera skyddet av enskildas och företags rättigheter.
3. Medlemsstaterna får tillämpa denna artikel med beaktande även av bestämmelserna i artiklarna 44–52 i direktiv 2006/48/EG.

Artikel 18
Rätt till domstolsprövning

1. Medlemsstaterna skall sörja för att beslut som fattats av de behöriga myndigheterna avseende ett betalningsinstitut med tillämpning av de lagar och andra författningar som antagits enligt detta direktiv, får bestridas inför domstol.
2. Första stycket skall även tillämpas avseende underlåtenhet att agera.

Artikel 19
Utbyte av information

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall samarbeta med varandra och, i lämpliga fall, med Europeiska centralbanken och medlemsstaternas nationella centralbanker samt andra relevanta behöriga myndigheter som utsetts enligt gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning som är tillämplig på betaltjänstleverantörer.
2. Medlemsstaterna skall dessutom tillåta utbyte av information mellan sina behöriga myndigheter och följande organ:
 - a) Andra medlemsstaters behöriga myndigheter som ansvarar för auktorisation av och tillsyn över betalningsinstitut.
 - b) Europeiska centralbanken och medlemsstaternas nationella centralbanker i deras egenskap av penningpolitiska myndigheter och tillsynsmyndigheter och, i förekommande fall, andra offentliga myndigheter med ansvar för tillsyn av betalnings- och avvecklingssystem.

- c) Andra relevanta myndigheter som utses enligt detta direktiv, direktiv 95/46/EG, direktiv 2005/60/EG och annan gemenskapslagstiftning som är tillämplig på betaltjänstleverantörer, till exempel lagstiftning för att skydda enskilda när det gäller behandling av personuppgifter samt penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 20

Utövande av rätten till etablering och friheten att tillhandahålla tjänster

1. Ett auktoriserat betalningsinstitut som önskar tillhandahålla betaltjänster för första gången i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten genom att utöva etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster, skall underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om detta.

Inom en månad efter mottagandet av denna information skall de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten om betalningsinstitutets namn och adress, namnen på de personer som är ansvariga för filialens ledning, dess organisatoriska struktur och det slag av betaltjänster som det avser att tillhandahålla inom värdmedlemsstatens territorium.

2. För att kunna genomföra de kontroller och vidta de nödvändiga åtgärder som föreskrivs i artikel 16 beträffande en filial till, ett ombud för eller en entreprenadenhet till ett betalningsinstitut som är etablerat inom en annan medlemsstats territorium, skall den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten samarbeta med värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.
3. Genom samarbete enligt punkterna 1 och 2 skall den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underrätta den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten när de önskar genomföra en kontroll på plats inom den senares territorium.
Om båda myndigheterna så önskar får myndigheten i hemmedlemsstaten dock delegera uppgiften att genomföra kontroller på plats av de berörda instituten till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten.

4. De behöriga myndigheterna skall till varandra överlämna all väsentlig och/eller relevant information, särskilt vad gäller överträdelser eller misstänkta överträdelser från en filials, ett ombuds eller en entreprenadenhets sida. De behöriga myndigheterna skall i detta avseende lämna all relevant information när så begärs, och all väsentlig information på eget initiativ.
- 4a. Det ovanstående skall inte påverka de behöriga myndigheternas skyldighet att enligt direktiv 2005/60/EG och förordning (EG) nr 1781/2006, särskilt artikel 37.1 i direktiv 2005/60/EG och artikel 15.3 i förordning (EG) nr 1781/2006 utöva tillsyn över eller övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i det direktivet och den förordningen.

AVSNITT 4

UNDANTAG

Artikel 21

Villkor

1. Utan hinder av vad som sägs i artikel 8 får medlemsstaterna avstå eller tillåta sina behöriga myndigheter att avstå från att helt eller delvis tillämpa de förfaranden och villkor som föreskrivs i avsnitten 1–3, med undantag för artiklarna 15 och 17–19 och tillåta att fysiska eller juridiska personer tas upp i det register som skall upprättas enligt artikel 8, om
 - a) genomsnittet av de totala betalningstransaktionerna under de föregående tolv månaderna som genomförts av den berörda personen inklusive varje ombud som den tar fullt ansvar för, inte överstiger 3 miljoner EUR per månad; detta krav skall bedömas med hänsyn till de förväntade totala betalningstransaktionerna i dennes verksamhetsplan om inte de behöriga myndigheterna kräver en ändring i denna plan,och
 - b) ingen av de fysiska personer som är ansvariga för ledningen eller driften av affärsverksamheten har dömts för brott som rör penningtvätt eller finansiering av terrorism eller andra ekonomiska brott.
- 1b. Alla fysiska eller juridiska personer som är registrerade i enlighet med denna artikel skall ha sitt huvudkontor eller fasta hemvist i den medlemsstat där de faktiskt bedriver sin verksamhet.
2. De personer som avses i punkt 1 skall behandlas på samma sätt som betalningsinstitut. De skall dock inte omfattas av artiklarna 6.3 och 20.

- 2a. Medlemsstaterna får också föreskriva att alla fysiska eller juridiska personer som är registrerade i enlighet med denna artikel endast får delta i vissa av de verksamheter som anges i artikel 10.
3. De personer som avses i punkt 1 skall underrätta de behöriga myndigheterna om alla förändringar som har betydelse för det villkor som anges i punkt 1. Om villkoret i denna artikel inte längre uppfylls, skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att personen ansöker om auktorisation inom 30 kalenderdagar i enlighet med förfarandet i artikel 6.
4. Detta undantag skall inte tillämpas när det gäller bestämmelser i direktiv 2005/60/EG eller när det gäller nationella bestämmelser om bekämpning av penningtvätt.

Artikel 22

Anmälan och information

Om en medlemsstat utnyttjar undantaget i artikel 21 skall den underrätta kommissionen om detta senast den dag som anges i artikel 85.1 första stycket samt därefter underrätta kommissionen om varje förändring. Den skall dessutom underrätta kommissionen om hur många fysiska och juridiska personer som berörs och på årsbasis underrätta kommissionen om det totala beloppet för genomförda betalningstransaktioner per den 31 december varje kalenderår enligt vad som avses i artikel 21.1 a.

Kapitel 2

Gemensamma bestämmelser

Artikel 23

Tillträde till betalningssystem

1. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att reglerna om tillträde för auktoriserade eller registrerade betaltjänstleverantörer som är juridiska personer till betalningssystem är objektiva, icke-diskriminerande och proportionella, och skall inte hindra tillträde i större utsträckning än vad som är nödvändigt för att vidta skyddsåtgärder mot särskilda risker, som avvecklingsrisk, operativ risk och affärsrisk, för att skydda betalningssystemets finansiella och operativa säkerhet.

Betalningssystem får inte medföra något av följande krav för betaltjänstleverantörer, betaltjänstanvändare eller andra betalningssystem:

- a) Regler som begränsar faktiskt deltagande i andra betalningssystem.
 - b) Regler som diskriminerar mellan auktoriserade betaltjänstleverantörer eller mellan registrerade betaltjänstleverantörer i fråga om rättigheter, skyldigheter och deltagarnas befogenheter.
 - c) Begränsningar som bygger på institutets status.
2. Punkt 1 skall inte tillämpas på
 - a) betalningssystem som betecknats enligt direktiv 98/26/EG, och
 - b) betalningssystem som uteslutande består av betaltjänstleverantörer som tillhör en grupp bestående av enheter med inbördes kapitalanknytning, om en av de anknutna enheterna har faktisk kontroll över de andra, och

c) betalningssystem som uppfyller samtliga av följande krav:

- En enda betaltjänstleverantör (oavsett om det avser en enda enhet eller en grupp) är eller kan verka både som betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör och är ensam ansvarig för systemets ledning.
- Om denna enda betaltjänstleverantör (oavsett om det avser en enda enhet eller en grupp) tillåter andra betaltjänstleverantörer att delta i systemet, har de senare ingen rätt att förhandla om avgifter mellan sig avseende betalningssystemet även om de kan upprätta sin egen prissättning gentemot betalaren och betalningsmottagaren.

Artikel 23a

Förbud mot att andra än betaltjänstleverantörer får tillhandahålla betaltjänster

Medlemsstaterna skall förbjuda fysiska eller juridiska personer som varken är betaltjänstleverantörer eller är uttryckligen undantagna från detta direktivs tillämpningsområde att tillhandahålla betaltjänster enligt förteckningen i bilagan.

AVDELNING III

Klarhet om villkoren och informationskraven för betaltjänster

Kapitel -1

Allmänna regler

Artikel 23b

Tillämpningsområde

1. Avdelning III skall tillämpas på enstaka betalningstransaktioner, ramavtal och sådana betalningstransaktioner som dessa omfattar. Parterna får avtala om att den inte skall tillämpas, helt eller delvis, när betaltjänstanvändaren inte är en konsument.
2. Medlemsstaterna får besluta att bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas på mikroföretag på samma sätt som på konsumenter.
3. Detta direktiv skall inte påverka nationella åtgärder om genomförande av direktiv 87/102/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter. Detta direktiv skall heller inte påverka någon annan tillämplig gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning om sådana aspekter av villkoren för beviljande av konsumentkrediter som inte harmoniseras av detta direktiv, i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Artikel 23c

Andra bestämmelser i gemenslagslagstiftningen

Bestämmelserna i denna avdelning skall inte påverka sådan gemenslagslagstiftning som innehåller ytterligare krav på förhandsinformation.

Om direktiv 2002/65/EG om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter också är tillämpligt, skall bestämmelserna om information enligt artikel 3.1 i det direktivet, utom punkterna 2 c–g, 3 a, d och e samt 4 b, ersättas med artiklarna 25, 26, 30 och 31 i detta direktiv.

Artikel 23d

Avgifter för information

1. Betaltjänstleverantören får inte ta ut någon avgift av betaltjänstanvändaren för tillhandahållande av information enligt denna avdelning.
2. Betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren får avtala om avgifter för extra eller mer ofta förekommande information, eller överföring med hjälp av andra kommunikationsmedel än dem som anges i ramavtalet, som lämnas på begäran av betaltjänstanvändaren.
3. När betaltjänstleverantören får ta ut avgifter för information enligt punkt 2, skall avgifterna vara rimliga och stå i proportion till betaltjänstleverantörens faktiska kostnader.

Artikel 23e

Bevisbörda i fråga om information

Medlemsstaterna skall föreskriva att bevisbördan, när det gäller att visa att kraven på information i denna avdelning är uppfyllda, skall ligga på betaltjänstleverantören.

Artikel 23f

Undantag från kraven på information för betalningsinstrument som avser små belopp och elektroniska pengar

1. När det gäller betalningsinstrument som enligt ramavtalet endast rör enskilda betalningstransaktioner på upp till högst 30 EUR eller som har en utgiftströskel på 150 EUR eller håller medel som inte vid något tillfälle överstiger 150 EUR:
 - a) skall betaltjänstleverantören genom undantag från artiklarna 30, 31 och 35 lämna betalaren information endast om betaltjänstens viktigaste kännetecken, inklusive hur betalningsinstrumentet kan användas, ansvar, uttagna avgifter och annan väsentlig information som behövs för att fatta ett informerat beslut samt ett meddelande om var annan information som krävs enligt artikel 31 görs tillgänglig på lättåtkomligt sätt,
 - aa) får man enas om att betaltjänstleverantören genom undantag från artikel 33 inte skall behöva föreslå ändringar av kontraktsvillkoren på det sätt som föreskrivs enligt artikel 30.1,
 - b) får man enas om att betaltjänstleverantören genom undantag från artiklarna 36 och 37 efter genomförandet av en betalningstransaktion
 - i) skall tillhandhålla eller göra tillgänglig endast en hänvisning som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att identifiera betalningstransaktionen, beloppet och avgifterna och/eller vid flera betalningstransaktioner av samma typ till samma betalningsmottagare, information endast om det totala beloppet och de totala avgifterna för dessa betalningstransaktioner,

- ii) inte skall behöva tillhandahålla eller göra tillgänglig information enligt led i om betalningsinstrumentet används anonymt eller om betaltjänstleverantören av andra skäl inte har tekniska möjligheter att tillhandahålla informationen.

Betaltjänstleverantören skall emellertid ge betalaren möjlighet att kontrollera det belopp som lagrats.

- 2. Utgår.
- 3. När det gäller rent nationella betalningstransaktioner får medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter sänka eller fördubbla de belopp som avses i punkt 1. De får öka dem för förbetalda betalningsinstrument upp till 500 EUR.
- 4. Utgår.

Kapitel 1

Enstaka betalningstransaktioner

Artikel 24

Tillämpningsområde

1. Detta kapitel skall tillämpas på enstaka betalningstransaktioner som inte omfattas av ett ramavtal.
2. Om en betalningsorder för en enstaka betalningstransaktion överförs med ett betalningsinstrument som omfattas av ett ramavtal, skall betaltjänstleverantören inte vara skyldig att lämna eller göra tillgänglig sådan information som redan ges till betaltjänstanvändaren på grundval av ramavtalet med en annan betaltjänstleverantör eller som kommer att ges till denna användare enligt ramavtalet.

Artikel 25

Allmän förhandsinformation

1. Medlemsstaterna skall kräva att betaltjänstleverantören innan betaltjänstanvändaren är bunden av ett erbjudande som omfattar ett avtal eller erbjudande om enstaka betaltjänst, ger betaltjänstanvändaren tillgång till informationen och villkoren på ett lättåtkomligt sätt, i enlighet med artikel 26. Betaltjänstleverantören skall på begäran av betaltjänstanvändaren tillhandahålla informationen och villkoren i pappersform eller via något annat varaktigt medium. De skall vara enkla att förstå och uttryckas klart och lättbegripligt på ett språk som är officiellt språk i den medlemsstat där betaltjänsten erbjuds, eller på något annat språk som parterna kommit överens om.

2. Om avtalet om enstaka betaltjänst har ingåtts på begäran av betaltjänstanvändaren med hjälp av en teknik för distanskommunikation som inte gör det möjligt för betaltjänstleverantören att uppfylla villkoren i punkt 1, skall betaltjänstleverantören uppfylla sina skyldigheter enligt punkt 1 omedelbart efter att transaktionen har genomförts.
3. Förpliktelserna enligt punkt 1 får även fullgöras genom tillhandahållande av en kopia av utkastet till avtalet om enstaka betaltjänst eller utkastet till betalningsordern som skall omfatta information i enlighet med artikel 26.

Artikel 26

Information och villkor

1. Medlemsstaterna skall sörja för att följande information och villkor lämnas till eller görs tillgängliga för betaltjänstanvändaren:
 - a) En specificering av den information eller unika identifikationskod som betaltjänstanvändaren måste ange för att en betalningsorder skall genomföras korrekt.
 - b) Hur lång tid det maximalt tar att genomföra de betaltjänster som skall tillhandahållas.
 - c) Samtliga avgifter som betalaren skall betala till sin betaltjänstleverantör och, i tillämpliga fall, en specificering av beloppen alla avgifter.
 - ca) I tillämpliga fall, den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som skall gälla för betalningstransaktionen.
2. Betaltjänstanvändaren skall ges tillgång till all annan relevant information som anges i artikel 31 på ett lättillgängligt sätt.

Artikel 27

Information för betalaren efter mottagande av betalningsordern

Omedelbart efter det att betalningsordern tagits emot skall följande uppgifter av betalarens betaltjänstleverantör meddelas till eller göras tillgängliga för betalaren, på samma sätt som anges i artikel 25.1:

- a) En uppgift som gör det möjligt för betalaren att identifiera betalningstransaktionen samt, i tillämpliga fall, uppgifter som avser betalningsmottagaren.
- b) Det belopp som betalningstransaktionen omfattar i den valuta i vilken medlen står till betalningsmottagarens förfogande.
- ba) Storleken på eventuella avgifter för betalningstransaktionen som skall betalas av betalaren och, i tillämpliga fall, en specificering av beloppen för alla avgifter.
- c) I tillämpliga fall, den växelkurs som betalarens betaltjänstleverantör använde vid betalningstransaktionen, eller en hänvisning till denna, när den är en annan än den kurs som lämnas i enlighet med artikel 26.1 ca, samt betalningstransaktionsbeloppet efter denna valutakonvertering.
- d) Datum då betalningsordern togs emot.

Artikel 28

Information till betalningsmottagaren efter genomförande

Omedelbart efter det att betalningstransaktionen genomförts skall betalarens betaltjänstleverantör på samma sätt som anges i artikel 25.1 meddela eller ge betalningsmottagaren tillgång till följande information:

- a) En uppgift som gör det möjligt för betalningsmottagaren att identifiera betalningstransaktionen samt, i tillämpliga fall, information som överförts tillsammans med betalningstransaktionen.
- b) Det belopp som överförts från betalaren genom betalningstransaktionen i den valuta i vilken medlen står till betalningsmottagarens förfogande.
- c) Storleken på eventuella avgifter för betalningstransaktionen som skall betalas av betalningsmottagaren och i tillämpliga fall, en specificering av beloppen för alla avgifter.
- d) I tillämpliga fall, den växelkurs som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör använder vid betalningstransaktionen, samt betalningstransaktionsbeloppet före denna valutakonvertering.
- e) Valuteringsdagen för krediteringen.

Kapitel 2

Ramavtal

Artikel 29

Tillämpningsområde

Detta kapitel skall tillämpas på betalningstransaktioner som omfattas av ett ramavtal.

Artikel 30

Allmän förhandsinformation

1. Medlemsstaterna skall kräva att betaltjänstleverantören, i god tid innan en betaltjänstanvändare binds av något ramavtal, i pappersform eller via något annat varaktigt medium lämnar den information och de villkor som avses i artikel 31 till betaltjänstanvändaren. De skall vara enkla att förstå och uttryckas klart och lättbegripligt på ett språk som är officiellt språk i den medlemsstat där betaltjänsten erbjuds, eller på något annat språk som parterna kommit överens om.
2. Om ramavtalet har ingåtts på begäran av betaltjänstanvändaren med hjälp av en teknik för distanskommunikation som inte gör det möjligt för betaltjänstleverantören att uppfylla villkoren i punkt 1, skall betaltjänstleverantören fullgöra sina förpliktelser enligt punkt 1 omedelbart efter det att ramavtalet har ingåtts.
3. Förpliktelserna enligt punkt 1 kan också fullgöras genom att det tillhandahålls en kopia på utkastet till ramavtal som inbegriper den information som anges i artikel 31.

Artikel 31
Information och villkor

Medlemsstaterna skall försäkra sig om att följande information och villkor lämnas till betaltjänstanvändaren:

1. Betaltjänstanvändaren

- a) Namnet på betaltjänstanvändaren, den geografiska adress för dess huvudkontor och, i tillämpliga fall, för dess filial eller ombud som är etablerad i den medlemsstat där betaltjänsten erbjuds, inbegripet e-postadress, som är relevant för kommunikation med betaltjänstleverantören.
- b) Utgår.
- c) Uppgifter om relevant tillsynsmyndighet och om det register som anges i artikel 8 eller annat relevant offentligt register över tjänstleverantörens auktorisation samt registreringsnummer eller motsvarande uppgift för identifiering i detta register.
- d) Utgår.

2. Användning av betaltjänst

- a) En beskrivning av huvuddragen i den betaltjänst som tillhandahålls.
- b) Den information eller unika identifikationskod som betaltjänstanvändaren måste ange för att en betalningsorder skall genomföras korrekt.
- c) Vilken form och vilket förfarande som används för att överföra godkännandet till att betalningstransaktionen genomförs och för att återkalla detta godkännande i enlighet med artiklarna 41 och 56.

- d) En hänvisning till tidpunkten för mottagande av en betalningsorder enligt artikel 54.1 och den bryttidpunkt, om det finns någon sådan, som betaltjänstleverantören fastställt.
- e) Hur lång tid det maximalt tar att genomföra de betaltjänster som skall tillhandahållas.
- f) Huruvida det finns möjlighet att avtala om utgiftstak för användningen av betalningsinstrumentet enligt artikel 43.1.

3. *Avgifter, ränta och växelkurser*

- a) Alla avgifter som betaltjänstanvändaren skall betala till betaltjänstleverantören och, i tillämpliga fall, en specificering av beloppen för alla avgifter.
- b) I tillämpliga fall, de räntesatser och växelkurser som skall tillämpas eller, om referensräntesatsen och referensväxelkurserna skall användas, metoden för beräkning av den faktiska räntan, relevant datum och index eller underlag för att bestämma sådan referensräntesats eller referensväxelkurs.
- c) Omedelbar tillämpning, om sådan avtalats, av förändringar av referensräntesatsen eller referensväxelkursen samt informationskrav vad avser förändringarna i enlighet med artikel 33.2.

4. *Kommunikation*

- a) I tillämpliga fall den kommunikationsteknik, inbegripet tekniska krav på betaltjänstanvändarens utrustning, som parterna avtalat om för att överföra information enligt detta direktiv.
- b) På vilket sätt och hur ofta som information enligt detta direktiv skall lämnas eller göras tillgänglig.

- c) Det eller de språk som ramavtalet skall ingå på och på vilket kommunikationen under detta avtalsförhållande skall ske.
- d) Betaltjänstanvändarens rätt att erhålla ramavtalets avtalsvillkor samt information och villkor enligt artikel 32.

5. *Skydds- och korrigeringsåtgärder*

- a) I tillämpliga fall, en beskrivning av de åtgärder som betaltjänstanvändaren skall vidta för att skydda ett betalningsinstrument och om hur betaltjänstleverantören skall underrättas i det fall som avses i artikel 46.1 b.
- b) Om så avtalats, under vilka omständigheter betaltjänstleverantören förbehåller sig rätten att blockera ett betalningsinstrument enligt artikel 43.
- c) Betalarens ansvar enligt artikel 50, inbegripet information om det relevanta beloppet.
- d) Hur och inom vilken tidsfrist som betaltjänstanvändaren skall underrätta betaltjänstleverantören om oauktoriserade eller oriktiga transaktioner enligt artikel 47a samt betaltjänstleverantörens ansvar för oauktoriserade betalningstransaktioner enligt artikel 49.
- e) Betaltjänstleverantörens ansvar vid genomförande av betalningstransaktioner enligt artikel 67.
- f) Villkoren för återbetalning i enlighet med artiklarna 52 och 53.

6. *Ändringar och avslutande av ramavtal*

- a) Om så avtalats, uppgift om att betaltjänstanvändaren skall anses ha godkänt de ändrade villkoren i enlighet med artikel 33 om han inte senast den dag då de föreslås träda i kraft underrättar betaltjänstleverantören om att han inte godkänner dem.
- b) Avtalets löptid.
- c) Betaltjänstanvändarens rätt att avsluta ramavtalet och/eller eventuella avtal som berör denna rätt i enlighet med artikel 33.1 och artikel 34.

7. *Rättslig prövning*

- a) Eventuella avtalsbestämmelser om tillämplig lag och/eller behörig domstol för ramavtalet.
- b) Uppgift om de förfaranden för klagomål och förlikning som betaltjänstanvändaren kan använda enligt kapitel 4 i avdelning IV.

Artikel 32

Tillgång till informationen och avtalsvillkoren i ramavtalet

Under avtalsförhållandet har betaltjänstanvändaren alltid rätt att på begäran erhålla avtalsvillkoren i ramavtalet samt den information och de villkor som anges i artikel 31 på papper eller via något annat varaktigt medium.

Artikel 33
Förändringar av avtalsvillkor

1. Betaltjänstleverantören skall föreslå eventuella ändringar av ramavtalet liksom den information och de villkor som anges i artikel 31 på samma sätt som anges i artikel 30.1 och detta minst två månader före den dag som är föreslagen för att börja tillämpa ändringarna.

I tillämpliga fall, i enlighet med artikel 31. 6 a, skall betaltjänstleverantören meddela betaltjänstanvändaren att han skall anses ha godkänt dessa ändringar om han inte före den föreslagna dagen då de skall träda i kraft meddelar betaltjänstleverantören att han inte godkänner dem. Betaltjänstleverantören skall i detta fall ange att betaltjänstanvändaren har rätt att omedelbart och avgiftsfritt avsluta ramavtalet från och med den föreslagna dagen då ändringarna blir tillämpliga.

2. Ändringar av räntan eller växelkurser får tillämpas omedelbart och utan anmälan, om denna rättighet har avtalats i ramavtalet och ändringarna grundas på den avtalade referensräntesatsen eller referensväxelkursen enligt artikel 31.3 b och c. Betaltjänstanvändaren skall snarast möjligt underrättas om alla ändringar av räntesatsen på samma sätt som anges i artikel 30.1, såvida inte parterna har avtalat om att informationen skall lämnas eller göras tillgänglig med viss regelbundenhet eller på visst sätt. Ändringar av räntesatsen eller växelkursen som är fördelaktigare för betaltjänstanvändarna får tillämpas utan anmälan.
3. Ändringar av den räntesats eller växelkurs som används vid betalningstransaktioner skall genomföras och beräknas enligt en neutral metod som inte diskriminerar betaltjänstanvändare.

Artikel 34

Avslutande

1. Betaltjänstanvändaren får alltid avsluta ramavtalet, såvida inte parterna har avtalat om en uppsägningstid. Denna tid får högst uppgå till en månad.
 - 1a. Att avsluta ett ramavtal som ingåtts en tid av mer än tolv månader eller på obestämd tid skall vara kostnadsfritt för betaltjänstanvändaren efter det att tolvmånadersperioden löpt ut. I alla andra fall skall avgifterna för avslutandet vara rimliga och stå i proportion till kostnaderna.
 - 1b. Betaltjänstleverantören får med minst två månaders uppsägningstid på samma sätt som föreskrivs i artikel 30.1 avsluta ett ramavtal som ingåtts på obestämd tid, förutsatt att detta avtalats i ramavtalet.
2. Regelbundet uttagna avgifter för betaltjänster skall endast betalas proportionellt för tiden fram till det att betaltjänstanvändaren avslutar avtalet av. Om sådana avgifter har betalats i förväg skall de återbetalas i motsvarande omfattning.
 - 2a. Bestämmelserna i denna artikel påverkar inte medlemsstaternas lagar och förordningar om parternas rätt att förklara ramavtalet ogiltigt eller utan kraft och verkan.
3. Medlemsstaterna får föreskriva om förmånligare bestämmelser för betaltjänstanvändarna.

Artikel 35

Information innan en enskild betalningstransaktion genomförs

När det gäller en enskild betalningstransaktion som omfattas av ett ramavtal och initierats av betalaren skall en betaltjänstleverantör, om betalaren så begär, för denna specifika betalningstransaktion lämna explicit information om maximal genomförandetid och de avgifter som skall betalas av betalaren och, i tillämpliga fall, en specificering av beloppen för alla avgifter.

Artikel 36

Information till betalaren om enskilda betalningstransaktioner

1. Efter det att beloppet motsvarande den enskilda betalningstransaktionen har debiterats betalarens konto eller, i det fall att betalaren inte använder något betalkonto, efter mottagandet av betalningsordern skall betalarens betaltjänstleverantör på samma sätt som föreskrivs i artikel 30.1 utan otillbörligt dröjsmål ge betalaren följande information:
 - a) En uppgift som gör det möjligt för betalaren att identifiera varje betalningstransaktion samt, i tillämpliga fall, information om betalningsmottagaren.
 - b) Det belopp som betalningstransaktionen omfattar, i den valuta med vilken betalarens betalkonto debiteras eller i den valuta som används för betalningsordern.
 - c) I tillämpliga fall, avgifterna för betalningstransaktionen och en specificering av dessa, eller den ränta som skall betalas av betalaren.
 - d) I tillämpliga fall, den växelkurs som betalarens betaltjänstleverantör tillämpar vid betalningstransaktionen, samt betalningstransaktionsbeloppet efter denna valutakonvertering.
 - e) Valuteringsdag för kreditering eller datum då betalningsordern togs emot.

2. Ramavtal får innehålla villkoret att den information som avses i punkt 1 regelbundet skall ges eller göras tillgänglig minst en gång i månaden och på avtalat sätt så att betalaren kan lagra och återskapa informationen i oförändrad form.
3. Medlemsstaterna får emellertid kräva att betaltjänstleverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahåller denna information i pappersform.

Artikel 37

Information till betalningsmottagaren om enskilda betalningstransaktioner

1. När en enskild betalningstransaktion genomförts skall betalningsmottagarens betaltjänstleverantör på samma sätt som föreskrivs i artikel 30.1 utan otillbörligt dröjsmål ge betalningsmottagaren följande information:
 - a) En uppgift som gör det möjligt för betalningsmottagaren att identifiera betalningstransaktionen samt, i tillämpliga fall, information som överförts tillsammans med betalningstransaktionen.
 - b) Utgår.
 - c) Det belopp som omfattar betalningstransaktionen, i den valuta med vilken betalningsmottagarens betalkonto debiteras.
 - d) I tillämpliga fall, avgifterna för betalningstransaktionen och en specificering av dessa, eller den ränta som skall betalas av betalaren.
 - e) I tillämpliga fall, den växelkurs som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör använder vid betalningstransaktionen samt betalningstransaktionsbeloppet före denna valutakonvertering.

- f) Valuteringsdag för kreditering.
2. Ramavtal får innehålla villkoret att den information som avses i punkt 1 regelbundet skall ges eller göras tillgänglig minst en gång i månaden och på avtalat sätt så att betalaren kan lagra och återskapa informationen i oförändrad form.
3. Medlemsstaterna får emellertid kräva att betaltjänstleverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahåller denna information i pappersform.

Artikel 38

Mikrobetalningar

Utgår.

Kapitel 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 39

Transaktionsvaluta och valutakonvertering

1. Betalningarna skall göras i den valuta som parterna avtalat om.
2. Om en tjänst för konvertering av valuta erbjuds före initierandet av betalningstransaktionen och om denna tjänst för konvertering av valuta erbjuds på platsen för försäljningen eller av betalningsmottagaren, skall den part som erbjuder betalaren tjänsten för konvertering av valuta för betalaren uppge alla avgifter samt den växelkurs som skall användas för konvertering av transaktionen. Betalaren skall godkänna tjänsten för konvertering av valuta på denna grundval.

Artikel 40

Information om extra avgifter eller nedsättning

1. Om betalningsmottagaren begär en avgift eller erbjuder en nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument, skall betalningsmottagaren underrätta betalaren om detta innan betalningstransaktionen initieras.
2. Om en betaltjänstleverantör eller tredje man begär en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, skall denne underrätta betaltjänstanvändaren om detta innan betalningstransaktionen initieras.

AVDELNING IV
Rättigheter och skyldigheter
med avseende på tillhandahållande och användning av betaltjänster

Kapitel -1
Gemensamma bestämmelser

Artikel 40b
Tillämpningsområde

1. Om betaltjänstanvändaren inte är konsument, får parterna avtala om att artiklarna 40c.1 och 41.3 samt artiklarna 48, 50, 52, 53, 56 och 67 och helt eller delvis inte skall tillämpas. Parterna får även avtala om en annan tidsfrist än den som fastställs i artikel 47a.
- 1a. Medlemsstaterna får föreskriva att artikel 75 inte skall tillämpas om betaltjänstanvändaren inte är konsument.
2. Medlemsstaterna får besluta att bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas på mikroföretag på samma sätt som på konsumenter.
3. Detta direktiv skall inte påverka nationella åtgärder för genomförandet av direktiv 87/102/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter. Direktivet skall inte heller påverka tillämplig gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning om sådana aspekter av villkoren för beviljande av konsumentkrediter som inte harmoniseras genom detta direktiv i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Artikel 40c
Tillämpliga avgifter

1. Betaltjänstleverantören får inte ta ut någon avgift av betaltjänstanvändaren för fullgörandet av sina informationsskyldigheter eller korrigeringsåtgärder och förebyggande åtgärder enligt denna avdelning, såvida inte annat föreskrivs i artiklarna 55.1, 56.3 och 66.2.
Betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören skall avtala om dessa avgifter, som skall vara rimliga och stå i proportion till betaltjänstleverantörens faktiska kostnader.
2. Om en betalningstransaktion inte medför någon konvertering av valuta, skall medlemsstaterna kräva att betalningsmottagaren betalar de avgifter som hans betaltjänstleverantör tar ut, och att betalaren betalar de avgifter som hans betaltjänstleverantör tar ut.
3. Betaltjänstleverantören får inte hindra betalningsmottagaren från att av betalaren begära en avgift eller en nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument. Medlemsstaterna får dock förbjuda eller begränsa rätten att ta ut avgifter med beaktande av behovet att stimulera konkurrensen och främja en effektiv användning av betalningsinstrument.

Artikel 40d
Undantag för betalningsinstrument för låga belopp och elektroniska pengar

1. I fråga om betalningsinstrument som enligt ramavtalet endast avser individuella betalningstransaktioner på högst 30 EUR, eller som antingen har en övre köpgräns på 150 EUR eller lagrar medel som inte vid något tillfälle överstiger 150 EUR, får betaltjänstleverantörerna avtala med betaltjänstanvändarna om att
 - a) artiklarna 46.1 b, 47.1 c och 47.1 ca, samt artiklarna 50.3 och 50.4, inte gäller om betalningsinstrumentet inte kan frysas eller dess vidare användning förhindras,

- b) artiklarna 48, 49 och 50.1–2 inte gäller om betalningsinstrumentet används anonymt eller betaltjänstleverantören av andra skäl som utgör en oskiljaktig del av betalningsinstrumentet inte kan fastställa att en betalning hade auktoriserats,
- c) det genom undantag från artikel 55.1 inte erfordras att betaltjänstleverantören meddelar betaltjänstanvändaren att betalningsordern avvisats, om det av sammanhanget klart framgår att den inte har genomförts,
- d) genom undantag från artikel 56 får betalaren inte återkalla betalningsordern efter att ha överfört betalningsordern eller sitt godkännande av den till betalningsmottagaren,
- e) genom undantag från artiklarna 60 och 62 att andra tider för genomförandet tillämpas.

2. Utgår.

3. För rent nationella betalningstransaktioner får medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter sänka eller fördubbla de belopp som avses i punkt 1. De får höja den för förbetalda instrument upp till 500 EUR.

4. Artiklarna 49 och 50 skall också tillämpas på elektroniska pengar i den mening som avses i artikel 1.3 b i direktiv 2000/46/EG såvida inte betalarens betaltjänstleverantör inte har möjlighet att frysa kontot eller instrumentet. Medlemsstaterna får begränsa detta undantag till konton eller instrument med ett visst värde.

Kapitel 1

Godkännande av betalningstransaktioner

Artikel 41

Godkännande och återkallande av godkännande

1. Medlemsstaterna skall sörja för att en betalningstransaktion skall betraktas som auktoriserad endast om betalaren har godkänt betalningsordern. Betalaren får auktorisera betalningstransaktionen före eller, om parterna så avtalar, efter betalningstransaktionens genomförande.
2. Godkännande till att genomföra en betalningstransaktion eller en serie betalningstransaktioner skall lämnas i den form som avtalats mellan betalaren och hans betaltjänstleverantör.

Om ett sådant godkännande saknas skall betalningstransaktionen anses vara oauktoriserad.

3. Ett godkännande får alltid återkallas av betalaren, men inte efter den tidpunkt då det inte längre är möjligt att återkalla det enligt artikel 56. Samma förhållande gäller för ett godkännande av en serie betalningstransaktioner som får återkallas, med följden att varje betalningstransaktion därefter skall anses vara oauktoriserad.
4. Förfarandet för att överföra godkännande skall avtalas mellan betalaren och hans betaltjänstleverantör.

Artikel 42

Överföring av godkännande

Utgår.

Artikel 43

Begränsning av betalningsinstrumentets användning

1. När särskilda betalningsinstrument används för att överföra godkännande får betalaren och hans betaltjänstleverantör avtala om utgiftstak för betaltjänster.
2. Om det överenskommits i ramavtalet får betaltjänstleverantören förbehålla sig rätten att spärra användningen av betalningsinstrumentet av objektiva betingade skäl, som har samband med betalningsinstrumentets säkerhet, misstanke om oauktoriserad eller bedräglig användning av betalningsinstrumentet eller, vid betalningsinstrument med kreditmöjlighet, en väsentligt ökad risk för att betalaren eventuellt inte kan fullfölja sitt betalansvar.
3. I sådana fall skall betaltjänstleverantören på avtalat sätt informera betalaren om spärrningen av betalningsinstrumentet och om skälen till denna, om möjligt innan betalningsinstrumentet spärras och senast direkt efter spärrningen, om inte sådan information äventyrar objektiva motiverade säkerhetsskäl eller förbjuds i annan relevant gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.
4. Betaltjänstleverantören skall häva spärrandet av betalningsinstrumentet eller ersätta det med ett nytt så snart skälen till spärrningen inte längre föreligger.

Artikel 44

Arkivering

Utgår.

Artikel 45

Oauktoriserade transaktioner och återkallande av godkännande

Utgår.

Artikel 46

Skyldigheter för betaltjänstanvändaren med avseende på betalningsinstrument

1. Betaltjänstanvändare skall för att ha rätt att använda betalningsinstrumentet
 - a) använda betalningsinstrumentet i enlighet med villkoren för utfärdande och användning av betalningsinstrumentet,
 - b) utan oskäligt dröjsmål underrätta betaltjänstleverantören eller den juridiska person som denne angett, så snart de fått vetskap om att betalningsinstrumentet förlorats, stulits, missbrukats eller använts obehörigt.
2. Vid tillämpning av punkt a skall betaltjänstanvändaren, särskilt från och med mottagandet av ett betalningsinstrument, vidta alla skäligen åtgärder för att skydda dess personanpassade säkerhetsinslag.

Artikel 47

Skyldigheter för betaltjänstleverantören med avseende på betalningsinstrument

1. Den betaltjänstleverantör som utfärdar betalningsinstrumentet skall

- a) förvissa sig om att de personliga säkerhetsinslagen i ett betalningsinstrument inte är tillgängliga för andra än den betaltjänstanvändare som har rätt att använda betalningsinstrumentet, utan att detta påverkar betaltjänstleverantörens skyldigheter i enlighet med artikel 46,
 - b) avstå från att översända ej begärda betalningsinstrument utom då ett betalningsinstrument som redan innehas av betaltjänstanvändaren skall ersättas,
 - c) se till att betaltjänstanvändare alltid har möjlighet att på lämpligt sätt lämna underrättelser enligt artikel 46.1 b eller att begära hävande av spärning enligt artikel 43.4; på begäran skall betaltjänstleverantören göra det möjligt för betaltjänstanvändaren att under 18 månader efter underrättelsen styrka att han har lämnat en sådan underrättelse,
 - ca) förhindra varje användning av betalningsinstrumentet så snart som den underrättelse som avses i artikel 46.1 b har lämnats.
- 2a. Betaltjänstleverantören skall bära risken att skicka betalningsinstrumentet till betalaren eller att skicka personanpassade säkerhetsinslag som hör till det.

Artikel 47a

Meddelande om oauktoriserade eller felaktigt utförda betalningstransaktioner

Betaltjänstanvändaren skall få rättelse till stånd från betaltjänstleverantörens sida endast om han, när han får kännedom om oauktoriserade eller felaktigt utförda transaktioner som ger upphov till en fordring även enligt artikel 67, meddelar sin betaltjänstleverantör utan oskäligt dröjsmål och senast 13 månader efter debiteringsdatum, utom, i förekommande fall, om betaltjänstleverantören inte har lämnat information om transaktionen eller gjort informationen tillgänglig i enlighet med avdelning III.

Artikel 48

Bevis för autentisering och genomförande av betalningstransaktioner

1. Om en betaltjänstanvändare nekar till att ha auktoriserat en genomförd betalningstransaktion eller hävdar att betalningstransaktionen inte har genomförts på korrekt sätt, skall medlemsstaterna kräva att hans betaltjänstleverantör skall kunna styrka att betalningstransaktionen autentiserats, registrerats korrekt, kontoförts och inte påverkats av ett tekniskt fel eller någon annan bristfällighet.
2. Utgår.
3. Om en betaltjänstanvändare nekar till att ha auktoriserat en genomförd betalningstransaktion, skall användningen av ett betalningsinstrument som registrerats av betaltjänstleverantören inte vara tillräckligt för att fastställa vare sig att betalningen hade auktoriserats av betalaren eller att betalaren handlat bedrägligt, eller genom avsiktlig eller grov försumlighet försummat att uppfylla en eller flera av sina skyldigheter enligt artikel 46.
4. Utgår.

Artikel 49

Betaltjänstleverantörens ansvar för oauktoriserade betalningstransaktioner

1. Vid oauktoriserade betalningstransaktioner skall medlemsstaterna, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 47a, se till att betalarens betaltjänstleverantör omedelbart till betalaren återbetalar beloppet för den oauktoriserade betalningstransaktionen och i tillämpliga fall återför det debiterade betalkontot till den kontoställning som det skulle ha haft om den oauktoriserade betalningstransaktionen inte hade ägt rum.
2. Ytterligare ekonomisk ersättning får fastställas i enlighet med tillämplig lag för det avtal som ingåtts mellan betalaren och hans betaltjänstleverantör.

Artikel 50

Betalarens ansvar för oauktoriserad användning av betalningsinstrument

1. Med avvikelse från artikel 49 skall betalaren stå för sådana förluster vid alla oauktoriserade betalningstransaktioner, upp till högst 150 EUR, som är en följd av att förlorade eller stulna betalningsinstrument använts eller, om betalaren har underlåtit att skydda de personanpassade säkerhetsinslagen, av att ett betalningsinstrument missbrukats.
2. Betalaren skall stå för samtliga förluster till följd av oauktoriserade transaktioner om han åsamkats dem genom att ha handlat bedrägligt eller om han avsiktligt eller genom grov försumlighet har underlåtit att uppfylla en eller flera av sina skyldigheter enligt artikel 46. I sådana fall är det maximibelopp som avses i punkt 1 inte tillämpligt.
- 2a. I sådana fall där betalaren inte har handlat bedrägligt eller med uppsåt underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 46 får medlemsstaterna minska det ansvar som avses i punkterna 1 och 2, varvid hänsyn skall tas särskilt till arten av de personanpassade säkerhetsinslag som hör till betalningsinstrumentet och till de omständigheter under vilka det förlorades, stals eller missbrukades.
3. Efter underrättelse enligt artikel 46.1 b skall betalaren inte belastas med några ekonomiska konsekvenser till följd av användning av ett betalningsinstrument som förlorats, stulits eller missbrukat, såvida inte betalaren har handlat bedrägligt.
4. Om betaltjänstleverantören inte erbjuder fullgoda möjligheter till anmälan vid varje tidpunkt att ett betalningsinstrument förlorats, stulits eller missbrukats, vilket krävs i artikel 47 c, skall betalaren inte vara ansvarig för de ekonomiska konsekvenserna av att betalningsinstrumentet använts, såvida han inte har handlat bedrägligt.

Artikel 51

Elektroniska pengar

Utgår.

Artikel 52

Återbetalning av betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren

1. Medlemsstaterna skall se till att en betalare skall ha rätt till återbetalning från sin betaltjänstleverantör av en redan genomförd auktoriserad betalningstransaktion, initierad av eller via en betalningsmottagare, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Auktorisationen angav inte det exakta beloppet för betalningstransaktionen när auktorisationen gjordes, och
 - b) den verkställda betalningstransaktionen överstiger det belopp som betalaren rimligen kunde ha förväntat sig med hänsyn till sitt tidigare utgiftsmönster, villkoren i ramavtalet och de omständigheter som bör beaktas.

På begäran av betaltjänstleverantören skall betalaren redovisa de faktiska förhållandena rörande sådana villkor.

Återbetalningen skall uppgå till hela beloppet av den genomförda betalningstransaktionen.

För direktdebiteringar får betalaren och hans betaltjänstleverantör i ett ramavtal avtala att betalaren skall ha rätt till återbetalning från betaltjänstleverantören även om villkoren för återbetalning enligt första meningen inte är uppfyllda.

2. Vid tillämpning av punkt 1 b får betalaren dock inte åberopa valutaväxlingskursen som skäl om den referensväxelkurs som avtalats med hans betaltjänstleverantör i enlighet med artiklarna 26.1 ca och 31.3 b har tillämpats.

3. I ramavtalet mellan betalaren och hans betaltjänstleverantör får avtalas att rätten till återbetalning om betalaren har överfört sitt godkännande av betalningen direkt till sin betaltjänstleverantör och, i förekommande fall, information om den framtida betalningstransaktionen på överenskommet sätt lämnades till eller gjordes tillgänglig för betalaren minst fyra veckor före sista betalningsdagen av betaltjänstleverantören eller betalningsmottagaren.

Artikel 53

Krav om återbetalning för betalningstransaktioner initierade av eller via en betalningsmottagare

1. Medlemsstaterna skall se till att betalaren kan begära återbetalning enligt artikel 52 av en auktoriserad betalningstransaktion initierad av eller via en betalningsmottagare under en period på åtta veckor från den dag då medlen debiterades.
2. Inom tio bankdagar från mottagandet av begäran om återbetalning skall betaltjänstleverantören antingen återbetala hela beloppet för betalningstransaktionen eller ange sina skäl för att vägra återbetalning med uppgift om till vilket organ betalaren kan hänskjuta ärendet i enlighet med artiklarna 72–75, om han inte godtar de angivna skälen.

Den rättighet som betaltjänstleverantören har enligt första meningen att vägra återbetalning skall inte tillämpas i fall enligt artikel 52.1 fjärde meningen.

Kapitel 2

Genomförande av en betalningstransaktion

AVSNITT 1

BETALNINGSORDER OCH BELOPP SOM SKALL ÖVERFÖRAS

Artikel 54

Mottagande av betalningsorder

1. Medlemsstaterna skall se till att tidpunkten för mottagande är den tidpunkt då den betalningsorder som överförs direkt av betalaren eller indirekt av eller genom en betalningsmottagare tas emot av betalarens betaltjänstleverantör. Om tidpunkten för mottagande inte är en bankdag för betalarens betaltjänstleverantör skall betalningsordern anses ha mottagits under följande bankdag. Betaltjänstleverantören får fastställa en bryttidpunkt nära bankdagens slut efter vilken alla betalningsorder som tas emot skall anses ha mottagits under följande bankdag.
2. Om den betaltjänstanvändare som initierar en betalningsorder och hans betaltjänstleverantör avtalar om att genomförandet av betalningsordern skall inledas en viss dag eller vid slutet av en viss period eller den dag då betalaren har ställt medel till sin betaltjänstleverantörs förfogande, skall tidpunkten för mottagande vad avser artikel 60 anses vara den avtalade dagen. Om den avtalade dagen inte är en bankdag för betalarens betaltjänstleverantör skall betalningsordern anses ha mottagits under följande bankdag.

Artikel 55

Vägran att genomföra betalningsorder

1. Om betaltjänstleverantören vägrar att genomföra en betalningsorder, skall vägran och om möjligt skälen till denna samt förfarandet för att korrigera eventuella sakfel som lett till vägran meddelas till betaltjänstanvändaren, såvida inte detta inte är förbjudet enligt annan relevant gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.

Betaltjänstleverantören skall skicka underrättelsen eller göra den tillgänglig på avtalat sätt snarast möjligt och under alla förhållanden inom de tidsfrister som anges i enlighet med artikel 60.

Ramavtalet får innehålla villkoret att betaltjänstleverantören får ta ut en avgift för denna underrättelse om vägran är objektivt betingad.

2. Om alla villkor som anges i betalarens ramavtal är uppfyllda, får betalarens betaltjänstleverantör inte vägra att genomföra en auktoriserad betalningsorder, oberoende av om betalningsordern initieras av en betalare eller genom en betalningsmottagare, såvida inte detta inte är förbjudet enligt annan relevant gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.
3. En betalningsorder vars genomförande har nekats skall anses inte ha tagits emot i den mening som avses i artiklarna 60 och 67.

Artikel 56

Betalningsorderns återkallelighet

1. Medlemsstaterna skall se till att betaltjänstanvändaren inte får återkalla en betalningsorder efter det att den har den mottagits av betalarens betaltjänstleverantör, såvida inte någonting annat anges i denna artikel.

- 1a. När en betalningstransaktion initieras av eller genom betalningsmottagaren får betalaren inte återkalla betalningsordern efter att ha överfört betalningsordern eller sitt godkännande av den till betalningsmottagaren.
- 1b. Vid en direktdebitering och utan att det påverkar tillämpningen av återbetalningsrättigheterna, får betalaren emellertid återkalla betalningsordern senast i slutet av den bankdag som föregår den dag som avtalats för debitering av medlen.
2. I det fall som avses i artikel 54.2 får betaltjänstanvändaren återkalla en betalningsorder senast i slutet av den bankdag som föregår den avtalade dagen.
3. Vid utgången av de tidsfrister som anges i ovanstående punkter får betalningsordern återkallas endast om detta har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och hans betaltjänstleverantör. I de fall som avses i punkterna 1a och 1 b krävs även betalningsmottagarens godkännande. Om så har avtalats i ramavtalet får betaltjänstleverantören ta ut en avgift för återkallande.

Artikel 56a

Återbetalning från betaltjänstleverantörer vid tredje partstvist

Utgår.

Artikel 57

Utgår.

Artikel 58

Belopp som skall överföras och mottagna belopp

1. Medlemsstaterna skall kräva att betalarens betaltjänstleverantör, betalningsmottagarens betaltjänstleverantör och betaltjänstleverantörernas eventuella mellanhänder överför hela beloppet av betalningstransaktionen och avstår från att dra av avgifter från det överförda beloppet.
2. Betalningsmottagaren får dock med sin betaltjänstleverantör avtala om att betaltjänstleverantören får dra av sina egna avgifter från det överförda beloppet innan det krediteras betalningsmottagaren. Hela beloppet av betalningstransaktionen och avgifterna skall i så fall redovisas separat in den information som lämnas till betalningsmottagaren.
3. Om andra avgifter än dem som avses i punkt 2 dras av från det överförda beloppet, skall betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningsmottagaren erhåller hela beloppet av den betalningstransaktion som initierades av betalaren. Om betalningstransaktionen initieras av eller genom betalningsmottagaren, skall dennes betaltjänstleverantör se till att hela beloppet av betalningstransaktionen mottas av betalningsmottagaren.

AVSNITT 2

GENOMFÖRANDETID OCH VALUTERINGS DAG

Artikel 59

Tillämpningsområdet

1. Utgår.
2. Detta avsnitt skall tillämpas på
 - a) betalningstransaktioner i euro,
 - b) nationella betalningstransaktioner i den berörda medlemsstatens valuta,
 - c) betalningstransaktioner som inbegriper endast en valutakonvertering mellan euro och valutan i en medlemsstat utanför euro-området, förutsatt att den nödvändiga valutakonverteringen utförs i den berörda medlemsstaten utanför euro-området och i fråga om gränsöverskridande transaktioner att den gränsöverskridande transaktionen sker i euro.
3. Detta avsnitt skall tillämpas på andra betalningstransaktioner, såvida inte annat avtalats mellan betaltjänstanvändaren och hans betaltjänstleverantör, med undantag av artikel 64a som parterna inte har tillgång till. När betaltjänstanvändaren och hans betaltjänstleverantör enas om en längre period än den som fastställs i artikel 60 skall emellertid en sådan period när det gäller betalningsorder inom gemenskapen inte överstiga fyra bankdagar efter tidpunkten för mottagande enligt artikel 54.

Artikel 60

Betalningstransaktioner till ett betalkonto

1. Medlemsstaterna skall kräva att betalarens betaltjänstleverantör ser till att betalningstransaktionsbeloppet, efter tidpunkten enligt artikel 54, krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto senast vid slutet av nästföljande bankdag. Fram till den 1 januari 2012 får en betalare och hans betaltjänstleverantör dock avtala om en tid om högst tre bankdagar. Dessa tider får dock förlängas med ytterligare en bankdag när det gäller betalningstransaktioner som initierats på papper.
- 1-a. Medlemsstaterna skall kräva att betalningsmottagarens betaltjänstleverantör valuterar och gör tillgänglig betalningstransaktionens belopp på betalningsmottagarens betalkonto efter det att betaltjänstleverantören har mottagit medlen i enlighet med artikel 64a.
- 1a. Utgår.
2. Medlemsstaterna skall kräva att betalningsmottagarens betaltjänstleverantör överför en betalningsorder som initierats av eller via betalningsmottagaren till betalarens betaltjänstleverantör inom de tidsfrister som avtalats mellan betalningsmottagaren och hans betaltjänstleverantör, när det gäller direktdebiteringar, som gör betalning möjlig på den överenskomna förfallodagen.

Artikel 61

Utgår.

Artikel 62

Om betalningsmottagaren saknar betalkonto hos betaltjänstleverantören

Om betalningsmottagaren inte har något betalkonto hos betaltjänstleverantören, skall den betaltjänstleverantör som tar emot medlen göra dem tillgängliga för betalningsmottagaren inom den tid som anges i artikel 60.

Artikel 63

Kontantinsättningar på ett betalkonto

1. Om en konsument sätter in kontanter på ett betalkonto hos betaltjänstleverantören i detta betalkontos valuta, skall betaltjänstleverantören sörja för att beloppet görs tillgängligt och valutas omedelbart efter den tidpunkt medlen mottogs. Om betaltjänstanvändaren inte är en konsument, skall beloppet göras tillgängligt och valutas senast den bankdag som följer på dagen för mottagandet av medlen.
2. Utgår.

Artikel 64

Nationella betalningstransaktioner

För rent nationella betalningstransaktioner får medlemsstaterna föreskriva kortare maximitider för genomförandet än de tider som anges i detta avsnitt.

Artikel 64a

Valuteringsdag och tillgängliga medel

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens konto är senast den bankdag då betalningstransaktionsbeloppet krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto.

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör skall säkerställa att betalningstransaktionsbeloppet ställs till betalningsmottagarens förfogande omedelbart efter det att detta belopp krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto infaller tidigast när betalningstransaktionsbeloppet debiteras detta betalkonto.

AVSNITT 3

ANSVAR

Artikel 65

Valuteringsdag

Utgår.

Artikel 66

Felaktiga unika identifikationskoder

1. Om en betalningsorder genomförs med hjälp av en unik identifikationskod, skall betalningsordern anses ha genomförts korrekt vad avser den betalningsmottagare som angetts i den unika identifikationskoden.
2. Om den unika identifikationskod som lämnats av betaltjänstanvändaren är felaktig, skall betaltjänstleverantören inte vara ansvarig enligt artikel 67 för att transaktionen inte genomförts eller för brister i genomförandet av den.

Betalarens betaltjänstleverantör skall dock vidta skäligen åtgärder för att söka återvinna de medel som betalningstransaktionen avsåg.

Om så har avtalats i ramavtalet får betaltjänstleverantören ta ut en avgift av betaltjänstanvändaren för återvinningen.

3. Om en betaltjänstanvändare lämnar information utöver den som krävs enligt artikel 26.1 a eller artikel 31.2 b, skall betaltjänstleverantören endast vara ansvarig för genomförandet av betalningstransaktioner i enlighet med den unika identifikationskod som betaltjänstanvändaren har angivit.
4. Utgår.

Artikel 67

Betalningstransaktioner som inte genomförts eller genomförts bristfälligt

1. Utgår.

- 1a. Om en betalorder har initierats av betalaren, skall hans betaltjänstleverantör inför betalaren ansvara för att betalningstransaktionen genomförs korrekt utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 47a, artikel 66.2 och 66.3 och artikel 70 om han inte för betalaren och i förekommande fall betalningsmottagarens betaltjänstleverantör kan styrka att betalningsmottagarens betaltjänstleverantör har mottagit betalningstransaktionen i enlighet med artikel 60.1, i vilket fall betalningsmottagarens betaltjänstleverantör skall vara ansvarig inför betalningsmottagaren för att betalningstransaktionen genomförs korrekt.

Om betalarens betaltjänstleverantör är ansvarig enligt det första stycket skall denne utan onödigt dröjsmål återbetala beloppet av den icke genomförda eller bristfälliga betalningstransaktionen till betalaren och i förekommande fall återföra det betalkonto som debiterats detta belopp till den kontoställning som skulle ha förelegat om den bristfälligt genomförda betalningstransaktionen inte hade ägt rum.

Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är ansvarig enligt det första stycket skall denne omedelbart ställa betalningstransaktionsbeloppet till betalningsmottagarens förfogande och i förekommande fall kreditera betalningsmottagarens betalkonto med motsvarande belopp.

Om en betalningstransaktion inte genomförs eller vid brister i genomförandet av den och betalordern har initierats av betalaren, skall hans betaltjänstleverantör oavsett dennes ansvar enligt denna punkt på begäran omedelbart försöka spåra betalningstransaktionen och meddela betalaren om resultatet.

- 1b. Om en betalorder har initierats av eller via betalningsmottagaren, skall hans betaltjänstleverantör, vara ansvarig inför betalningsmottagaren för att betalordern överförs korrekt till betalarens betaltjänstleverantör enligt artikel 60.2 utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47a, artikel 66.2 och 66.3 och artikel 70. Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är ansvarig enligt denna punkt skall denne omedelbart på nytt överföra den berörda betalordern till betalarens betaltjänstleverantör

Dessutom skall betalningsmottagarens betaltjänstleverantör vara ansvarig inför betalningsmottagaren för hantering av betalningstransaktionsbeloppet enligt artikel 64a utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47a, artikel 66.2 och 66.3 och artikel 70. Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är ansvarig enligt denna punkt skall denne säkerställa att betalningstransaktionsbeloppet finns till betalningsmottagarens förfogande omedelbart efter det att beloppet krediteras det konto som tillhör betalningsmottagarens betaltjänstleverantör.

Om en betalningstransaktion inte genomförs eller vid brister i genomförandet av den och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör inte är ansvarig enligt det första och det andra stycket skall betalarens betaltjänstleverantör vara ansvarig inför betalaren. Om betalarens betaltjänstleverantör är ansvarig skall denne i förekommande fall återbetala beloppet av den icke genomförda eller bristfälliga betalningstransaktionen till betalaren och återföra det betalkonto som debiterats detta belopp till den kontoställning som skulle ha förelegat om den bristfälligt genomförda betalningstransaktionen inte hade ägt rum, i vardera fallen utan onödigt dröjsmål.

Om en betalningstransaktion inte genomförs eller vid brister i genomförandet av den och betalordern initierats av eller via betalningsmottagaren, skall hans betaltjänstleverantör oavsett dennes ansvar enligt denna punkt 1b på begäran omedelbart försöka spåra betalningstransaktionen och meddela betalningsmottagaren om resultatet.

- 1c. Betaltjänstleverantörerna skall dessutom vara ansvariga inför sina respektive betaltjänstanvändare för eventuella avgifter som de har förorsakat och för eventuell ränta som betaltjänstanvändaren skall erlägga till följd av att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts bristfälligt.

2. Utgår.

Artikel 68

Överföringar till tredje land

Utgår.

Artikel 69

Ytterligare ekonomisk ersättning

All ekonomisk ersättning utöver den ersättning som föreskrivs i detta avsnitt får fastställas i enlighet med tillämplig lag för det avtal som ingåtts mellan betaltjänstleverantören och hans betaltjänstleverantör.

Artikel 69a

Rätt till återkrav

1. Om en betaltjänstleverantörs ansvar i enlighet med artikel 67 kan hänföras till en annan betaltjänstleverantör eller till en mellanhand skall denna betaltjänstleverantör eller mellanhand ersätta den första betaltjänstleverantören för förluster och/eller betalda belopp enligt artikel 67.

2. Ytterligare ekonomisk ersättning får fastställas enligt avtal mellan betaltjänstleverantörer och/eller mellanhänder samt tillämplig lag på det avtal som ingåtts mellan dem.

Artikel 70

Befrielse från ansvar

Ansvar enligt kapitlen 1 och 2 skall inte vara tillämpligt i fall av osedvanliga eller oförutsägbara omständigheter som den part som åberopar dessa omständigheter inte har något inflytande över och vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla ansträngningar att göra så eller då en betaltjänstleverantör är bunden av andra rättsliga krav som omfattas av nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning.

Kapitel 3

Dataskydd

Artikel 71

Dataskydd

Medlemsstaterna skall tillåta att betalningssystem och betaltjänstleverantörer behandlar personuppgifter när detta är nödvändigt för att säkerställa förebyggande, undersökning och avslöjande av brott som gäller betalningsbedrägerier. Behandlingen av personuppgifter skall genomföras enligt direktiv 95/46/EG.

Kapitel 4
Klagomål och förlikning för tvistlösning

AVSNITT 1
KLAGOMÅLSFÖRFARANDEN

Artikel 72

Klagomål

1. Medlemsstaterna skall se till att förfaranden inrättas för att göra det möjligt för betaltjänstanvändare och andra berörda parter, däribland konsumentorganisationer, att anmäla klagomål som rör betaltjänstleverantörers påstådda överträdelser av bestämmelserna i nationell lagstiftning om genomförande av direktivets bestämmelser.
 2. I lämpliga fall, och utan att det påverkar rätten att klaga inför domstol i enlighet med nationell lagstiftning om förfaranden, skall klaganden i svaret från den behöriga myndigheten informeras om de förlikningsförfaranden som inrättas enligt artikel 75.
- 2a. Utgår.

Artikel 73

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Medlemsstaterna skall anmäla de bestämmelser som avses i artikel 73.1 och de behöriga myndigheterna enligt artikel 74 till kommissionen senast den dag som anges i artikel 85.1 första stycket samt utan dröjsmål alla senare ändringar som påverkar dem.

Artikel 74

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de förfaranden för klagomål och de sanktioner som föreskrivs i artikel 72.1 och i artikel 73 första stycket handläggs av de myndigheter som givits befogenhet att se till att de bestämmelser i nationell lagstiftning som antagits enligt detta direktiv efterlevs.
2. Vid överträdelse eller misstanke om överträdelse av bestämmelser i nationell lagstiftning som antagits enligt avdelningarna III och IV i detta direktiv skall den behöriga myndighet som avses i punkt 1 vara den behöriga myndigheten i betaltjänstleverantörens hemmedlemsstat, utom för filialer och ombud vars verksamhet bedrivs enligt rätten till etablering då den skall vara värdmedlemsstatens behöriga myndighet.

AVSNITT 2

FÖRLIKNINGSFÖRFARANDEN

Artikel 75

Förlikning

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och prövning för extrajudiciell lösning av tvister mellan betaltjänstanvändare och deras betaltjänstleverantörer i tvister om rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv införs och att befintliga organ utnyttjas i tillämpliga fall.
2. När det gäller gränsöverskridande tvister skall medlemsstaterna förvissa sig om att dessa organ samarbetar aktivt för att lösa tvisterna.

Artikel 75a

Statistiska uppgifter

Utgår.

AVDELNING V
Genomförandeåtgärder och betalningskommitté

Artikel 76

Genomförandeåtgärder

1. För att kunna ta hänsyn till teknik- och marknadsutvecklingen på området för betaltjänster och för att sörja för enhetlig tillämpning av detta direktiv får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 77.2 anta följande genomförandeåtgärder:
 - a) Anpassa förteckningen över verksamheter i bilagan till detta direktiv, i enlighet med artiklarna 2–4 och artikel 10.
 - b) Ändra definitionen av mikroföretag enligt artikel 4.19a i enlighet med en ändring av rekommendation 2003/361/EG.
 - c) Uppdatera de belopp som anges i artiklarna 2.1 och 50.1 för att ta hänsyn till inflation och viktiga händelser på marknaden.
2. Ingen vidtagen genomförandeåtgärd får innebära en ändring av de väsentliga bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 77
Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en betalningskommitté, nedan kallad "kommittén", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. När det hänvisas till denna punkt i andra artiklar skall artikel 5a och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

AVDELNING VI

Slutbestämmelser

Artikel 78

Fullständig harmonisering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 23b.2, 23e, 23f.3, 34.3, 36.3, 37.3, 40b.2, 40c.3a, 40d.3, 50.2a, 64 och 80 får medlemsstaterna i den mån detta direktiv innehåller harmoniserade bestämmelser inte behålla eller införa andra bestämmelser än de som föreskrivs i detta direktiv.
 - 1a. Om en medlemsstat utnyttjar någon av de möjligheter som avses i punkt 1, skall den informera kommissionen om detta och om alla eventuella senare ändringar. Kommissionen skall offentliggöra informationen på en webbplats eller på annat sätt som gör att den lätt kan nås.
2. Utgår.
3. Medlemsstaterna skall se till att betaltjänstleverantörer inte avviker från bestämmelser i nationell lagstiftning som genomför eller motsvarar bestämmelser i detta direktiv på ett sätt som är till nackdel för betaltjänstanvändaren, såvida inte detta uttryckligen föreskrivs i direktivet.

Betaltjänstleverantörer får dock besluta att bevilja betaltjänstanvändare förmånligare villkor.

Artikel 79

Översyn

Senast tre år efter den dag som anges i artikel 85.1 första stycket skall kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska centralbanken överlämna en rapport om genomförandet och resultatet av detta direktiv, särskilt i fråga om

- eventuella behov av att utvidga direktivets tillämpningsområde till betalningstransaktioner i alla valutor och till betalningstransaktioner där endast en av betaltjänstleverantörerna är belägen i gemenskapen,
- eventuell inverkan av beviljande av en kredit som avser betaltjänster enligt artikel 10.2a,
- eventuell inverkan av tillståndskraven för betalningsinstitut på konkurrensen mellan betalningsinstitut och andra tjänsteleverantörer samt vad gäller hinder mot marknadstillträde för nya tjänsteleverantörer, och
- tillämpning av artiklarna 23f och 40d i detta direktiv och eventuella behov av att se över dess tillämpningsområde när det gäller betalningsinstrument för låga belopp och elektroniska pengar,

när så är lämpligt åtföljt av ett förslag till översyn.

Artikel 80

Övergångsbestämmelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/60/EG eller annan tillämplig gemenskapslagstiftning skall medlemsstaterna tillåta juridiska personer som har inlett verksamhet som betalningsinstitut enligt detta direktiv i enlighet med den nationella lagstiftning som gällde före [dagen för direktivets ikraftträdande] att fortsätta denna verksamhet inom den berörda medlemsstaten under högst 18 månader efter den dag som anges i artikel 85.1 första stycket utan auktorisation enligt artikel 6. Den som inte har beviljats auktorisation inom denna period skall förbjudas enligt artikel 23a att tillhandahålla betaltjänster.

- 1a. Trots vad som sägs i punkt 1 skall ett undantag från auktorisationskraven enligt artikel 6 beviljas de finansiella institut som har inlett sin verksamhet enligt punkt 4 i bilaga I till direktiv 2006/48/EG och uppfyller villkoren i artikel 24.1 e i första stycket i det direktivet i enlighet med nationell lagstiftning före [*dagen för ikraftträdande*]. Emellertid skall de underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om denna verksamhet senast [*dagen för direktivets ikraftträdande*]. Dessutom skall denna underrättelse innehålla information som visar att de uppfyller kraven i artikel 5 a, bb, f–i, j och k. När de behöriga myndigheterna är förvissade om att dessa krav är uppfyllda skall instituten registreras enligt artikel 8 i direktivet. Medlemsstaterna får tillåta att deras behöriga myndigheter undantar dessa finansiella institut från kraven i artikel 5 i direktivet.
2. Medlemsstaterna får föreskriva att juridiska personer enligt punkt 1 automatiskt skall beviljas auktorisation och upptas i registret enligt artikel 8 om de behöriga myndigheterna redan har bevis för att kraven i artiklarna 5 och 6 är uppfyllda. De berörda myndigheterna skall informera de berörda entiteterna innan de beviljas auktorisation.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/60/EG eller annan tillämplig gemenskapslagstiftning får medlemsstaterna tillåta att fysiska eller juridiska personer som har inlett verksamhet som betalningsinstitut enligt detta direktiv i enlighet med den nationella lagstiftning som gällde före [*dagen för direktivets ikraftträdande*] och som har rätt till undantag enligt artikel 21 att fortsätta denna verksamhet inom den berörda medlemsstaten under högst tre år utan att ha beviljats undantag enligt artikel 21 och inte varit upptagna i registret enligt artikel 8. Den som inte har beviljats undantag inom denna period skall förbjudas enligt artikel 23a att tillhandahålla betaltjänster.

Artikel 81
Ändring av direktiv 97/7/EG

Artikel 8 i direktiv 97/7/EG skall utgå.

Artikel 82
Ändring av direktiv 2006/48/EG

Direktiv 2006/48/EG skall ändras på följande sätt:

1. Punkt 4 i bilaga I skall ersättas med följande:
 4. *betaltjänster* enligt definitionen i artikel 4.2a i Europaparlamentets och rådets direktiv [...] om betaltjänster på den inre marknaden (*).
2. Punkt 5 i bilaga I skall ersättas av följande text:
 5. Utställande och administration av andra betalningsmedel (t.ex. resecheckar och postväxlar såvida inte denna verksamhet omfattas av punkt 4.

Artikel 83
Ändring av direktiv 2002/65/EG

Direktiv 2002/65/EG skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 8 skall utgå.
2. I artikel 4 skall följande stycke läggas till:
 5. När Europaparlamentets och rådets direktiv [...] * också är tillämpligt skall informationsbestämmelserna enligt artikel 3.1 i detta direktiv, med undantag av punkterna 2 c–2 g, 3 a, 3 e samt 4 b, ersättas av artiklarna 25, 26, 30 och 31 i det tidigare direktivet.

(*) EUT L ..., s. ...

Artikel 83a
Ändring av direktiv 2005/60/EG

Direktiv 2005/60/EG skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.2 a skall ersättas med följande:

"a) Ett företag som inte är ett kreditinstitut och som bedriver en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 14 i bilaga I till direktiv 2006/48/EG, inbegripet valutaväxlingsverksamhet (bureaux de change)".

1a. Artikel 15.1 och 15.2 skall ersättas med följande:

"1. I de fall där en medlemsstat tillåter de kreditinstitut och finansiella institut som avses i artikel 2.1.1 eller 2.1.2 och som är belägna på dess territorium att bli betrodda som tredje part nationellt, skall medlemsstaten under alla omständigheter göra det möjligt för de institut och personer som avses i artikel 2.1 och som är belägna på dess territorium att i enlighet med bestämmelserna i artikel 14 erkänna och godta resultatet av kraven på kundkontroll i artikel 8.1a–8.1c som genomförts i enlighet med detta direktiv av ett institut enligt artikel 2.1.1 eller 2.1.2 i en annan medlemsstat, med undantag av valutaväxlingskontor och de institut enligt artikel 4.2b i Europaparlamentets och rådets direktiv [...] om betaltjänster på den inre marknaden som huvudsakligen tillhandahåller de betaltjänster som avses i punkt 7 i bilagan till det direktivet, inbegripet de fysiska och juridiska personer som har beviljats undantag enligt artikel 21 i det direktivet och som uppfyller kraven i artiklarna 16 och 18, även om de handlingar och uppgifter på vilka dessa krav grundar sig är annorlunda än dem som krävs i den medlemsstat till vilken kunden hänvisas.

2. I de fall då en medlemsstat tillåter att valutaväxlingskontor enligt artikel 3.2 a och de institut enligt artikel 4.2b i Europaparlamentets och rådets direktiv [...] om betaltjänster på den inre marknaden som huvudsakligen tillhandahåller de betaltjänster som avses i punkt 7 i bilagan till det direktivet och som är belägna på dess territorium blir betrodd som nationell tredje part, skall den medlemsstaten under alla omständigheter i enlighet med artikel 14, tillåta att de erkänner och godtar resultatet av kraven på kundkontroll i artikel 8.1 a–8.1c som genomförts i enlighet med detta direktiv av samma typ av institut i en annan medlemsstat och som uppfyller kraven i artiklarna 16 och 18, även om de handlingar och uppgifter på vilka dessa krav grundar sig är annorlunda än dem som krävs i den medlemsstat till vilken kunden hänvisas."

2. I artikel 36.1 skall andra meningen utgå från och med det datum som anges i artikel 85.1 första stycket i detta direktiv.

Artikel 84

Upphävande

Direktiv 97/5/EG skall upphöra att gälla med verkan från och med den dag som anges i artikel 85.1 första stycket.

Artikel 85

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 november 2009. De skall genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 86

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 87

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

"BETALTJÄNSTER" ENLIGT ARTIKEL 4

1. Tjänster som möjliggör kontantinsättningar på ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltningen av ett betalkonto.
2. Tjänster som möjliggör kontantuttag från ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltningen av ett betalkonto.
3. Genomförande av betalningstransaktioner, däribland överföring av medel, från ett betalkonto hos användarens betaltjänstleverantör eller någon annan betaltjänstleverantör:
 - Genomförande av direktdebitering, även direkt engångsdebitering.
 - Genomförande av betalningstransaktioner med betalkort eller liknande.
 - Genomförande av betalningar, även stående betalningsorder.
4. Genomförande av betalningstransaktioner, när medlen täcks genom en kreditöverenskommelse för en betaltjänstanvändare:
 - Genomförande av direktdebitering, även direkt engångsdebitering.
 - Genomförande av betalningstransaktioner med betalkort eller liknande.
 - Genomförande av betalningar, även stående betalningsorder.
5. Utfärdande av och /eller förvärvande av betalningsinstrument.
6. Utgår.

7. Penningförmedling.
 8. Genomförande av betalningstransaktioner där betalarens medgivande till en betalningstransaktion överförs med någon form av utrustning för telekommunikation, digital teknik eller informationsteknik och betalningen görs till operatören för systemet eller nätet för telekommunikation eller informationsteknik vilken endast fungerar som mellanhand på uppdrag av betaltjänstanvändaren.
 9. Utgår.
-